

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIE Nr. 4

Ședința din camera de Consiliu de la 23 Aprilie 2019

Președinte: - Lucia Mariana Lăloianu

Judecător: - Florența Carmen Cojocaru

Judecător: - Nela Drăguț

Grefier: - Allina Nicoleta Preduț

Ministerul Public reprezentat de procuror Troacă Denisa Nicoleta din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Pe rol, judecarea apelurilor formulate de reclamanții *Săcărin Gabriel* și *Săcărin Ramona Elena*, cu reședința obișnuită în Statele Unite ale Americii,

și cu domiciliul procesual ales la cabinet avocat Clara

Istrate, cu sediul în București

și de

pârâtele **AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE**, cu sediul în București, B-dul General Gheorghe Magheru, nr. 7, sector 1 și **DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI**, cu sediul în Drobeta Turnu Severin, str. Traian, nr. 89, județul Mehedinți, împotriva sentinței civile nr. 26/18.02.2019, pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr. 1871/101/2018, în contradictoriu cu intimata intervenientă *Șărămăt Mariana*, cu domiciliul în orașul Baia de Aramă, sat Negoiești, județul Mehedinți, având ca obiect adopție.

La apelul nominal, făcut în Camera de Consiliu, au răspuns avocat Clara Istrate, pentru apelanții reclamanți *Săcărin Gabriel* și *Săcărin Ramona Elena*, consilier juridic Adriana Brezeanu, pentru apelanta pârâtă **AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE**, consilier juridic Ghizela Dodoacă, pentru apelanta pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI** și intimata intervenientă *Șărămăt Mariana*, personal și asistată de avocat Victor Cristian Dumitrică.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care a învederat instanței următoarele: apelurile au fost declarate și motivate în termenul legal; apelanta pârâtă **AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE** a depus la dosar, la data de 10.04.2019, originalul întâmpinării depusă prin fax în cadrul procedurii de regularizare; apelanta pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI** a depus la dosar răspuns la întâmpinare, la data de 15.04.2019, după care;

Instanța, constatând încheiată cercetarea judecătorească, potrivit dispozițiilor art. 482, raportat la art. 244 Cod procedură civilă, a acordat cuvântul asupra apelurilor formulate în cauză.

Avocat Clara Istrate, pentru apelanții reclamanți *Săcărin Gabriel* și *Săcărin Ramona Elena*, a pus concluzii de admitere a apelului, potrivit motivelor formulate în scris, apreciind că în mod greșit instanța de fond a dat mai mult decât s-a cerut și s-a pronunțat pe un capăt de

cerere care nu a fost formulat de intervenientă, ci chiar de către instanță, fiind admis fără a fi pus în discuția părților. Este vorba despre capătul de cerere privind constatarea faptului că intervenienta ar fi formulat cerere de adopție în termenul prevăzut de art. 60 din Legea adopției nr. 273/2004. În cererea de intervenție nu există nicio referire făcută cu privire la formularea unei cereri de adopție, nu există nicio referire la art. 60 din Legea nr. 273/2004 care a fost învederat de către instanță. Mai mult decât atât, nici în cuprinsul dezbaterilor care au avut loc în cauză nu s-a pus în discuție aspectul privind formularea unei cereri de adopție de către intimata intervenientă, toate discuțiile fiind raportate la dreptul acesteia de prioritate și la acuze nefondate aduse la adresa apelanților reclamanti și a autorităților statului. Apreciază că instanța nu putea admite acest capăt de cerere care nu a fost formulat de intervenientă și care este nefondat.

Al doilea motiv de apel vizează greșita aplicare a legii, în sensul în care instanța nu a aplicat corect dispozițiile Legii nr. 273/2004, dispozițiile HG nr. 579/2016 și nici ale art. 2 din Legea nr. 56/2016 care prevăd că hotărârile date în ceea ce privește adopția înainte de intrarea în vigoare a acestei legi își prelungesc valabilitatea până la momentul la care copilul împlinește vârsta de 14 ani. A arătat că minora Lucan Sorina are deschisă procedura adopției din anul 2013, iar ulterior, în anul 2017 s-a mai deschis încă o dată procedura adopției. Instanța a considerat că aceasta a doua hotărâre prin care s-a deschis procedura adopției o anulează pe prima, în condițiile în care nu există niciun articol de lege care să prevadă acest lucru. Mai mult decât atât, hotărârea nr. 77/2017 întărește hotărârea pronunțată în anul 2013 și în niciun caz nu o anulează. A doua critică invocată este raportată la art. 111 din HG nr. 579/2016 care arată că la calcularea termenului de 1 an privind posibilitatea de adoptare internațională a copiilor se ține cont și de perioada scursă înainte de adoptarea acelei legi. În speță, minora a avut procedura adopției deschisă din anul 2013. Din acel moment au trecut 5 ani până când apelanții reclamanti au fost desemnați în cadrul RNA, a început procedura de potrivire și, ulterior, procedura de adopție de către aceștia. În cei 5 ani familia Șărămăt nu și-a exprimat niciodată intenția de a o adopta pe minoră. În anul 2013 a fost îndeplinită legal și corect procedura privind înștiințarea și dreptul intimitei interveniente de prioritate, însă intervenienta a refuzat acest drept de prioritate, spunând în scris că nu dorește să o adopte pe minoră și același lucru l-a reiterat, în anul 2017. Conform listei Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție sunt 120 de familii care nu au dorit să adopte această minoră în cadrul procedurii de adopție internă. În aceste condiții, era firesc să se înceapă procedura adopției internaționale, termenul legal de 1 an fiind îndeplinit. Instanța de fond a menționat în hotărârea pronunțată că în speță intervenienta și-a pierdut dreptul de prioritate și în această cauză se discută doar de cererea de adopție internă formulată de intimata intervenientă în comparație cu cererea de adopție internațională formulată de apelanții reclamanti, însă intimata intervenientă nu a formulat niciodată o cerere de adopție a minorei. În prezenta cauză intervenienta doar s-a opus cerere de adopție internațională, nu a formulat o cerere de adopție. Mai mult decât atât, intervenienta a formulat doar în aprilie 2018, la două luni după ce minora fusese blocată în registrul național pentru a se derula procedura de potrivire cu familia Săcărin, o cerere de eliberare a atestatului, cerere pe care și-a retras-o, apoi a redepus-o și iar a retras-o, ultima cerere menținută fiind cea din august 2018. Însă nici această cerere nu și-a urmat cursul, întrucât intimata intervenientă nu a depus înscrisurile necesare pentru deschiderea dosarului pentru eliberarea atestatului. În aceste condiții, apreciază că intervenienta nu și dorește s-o adopte de minoră, dorește doar să zădărnicească această procedură a adopției internaționale ca să-și mențină poziția de asistentă maternală care este o poziție plătită. La această convingere se adaugă și faptul că o dată cu minora Sorina a mai fost încredințată asistentei maternale o altă minoră Andreea de vârstă aproximativă cu Sorina, minoră care a avut procedura adopției deschisă tot în anul 2013 în aceeași perioadă cu Sorina și pe care familia Șărămăt a înțeles s-o adopte, iar pentru minora Sorina a declarat în scris că nu dorește s-o adopte. Apreciază că, dacă în acest moment s-ar respinge cererea de adopție internațională situația Sorinei va fi una incertă pentru că nu există

certitudinea că familia intervenientei o va adopta pe minoră, aceasta neavând nici măcar atestatul.

Cu privire la opinia minorei de care instanța a ținut cont, apreciază că având în vedere vârsta acesteia care era de 7 ani la acel moment și influența care a fost exercitată de către familia intervenientei, influență care a fost observată și apare în scris în rapoartele de potrivire. Mai mult decât atât, din adresa nr. 11035/27.03.2018 rezultă că însăși intervenienta a recunoscut că a învățat-o pe minoră cum să se comporte. Intervenienta a influențat-o pe minoră și chiar a speriat-o spunându-i că reclamanții doresc să o taie și să-i ia organele. Apreciază că nu trebuia să se țină cont de opinia minorei, arătând, de asemenea, că nu s-a făcut acea procedură de informare a minorei de către Direcție cu privire la consecințele opiniei exprimate în fața instanței.

De asemenea, apreciază că este în interesul superior al minorei să fie adoptată de către apelanții reclamanți. Din raportul final privind potrivirea rezultă că aceștia sunt o familie capabilă, cu abilități parentale și care au arătat o întreagă disponibilitate în ceea ce o privește pe minoră, cei doi soți sunt intelectuali și sunt stabiliți în America, dar trăiesc în cadrul unei comunități de români unde minora va fi primită foarte bine și unde se vorbește în limba română. În schimb, din același raport final rezultă că față de familia intervenientei minora are un atașament ezitant, că în mod firesc minora, între un rău cunoscut și un bine inimaginabil, a ales acel rău cunoscut, că familia intervenientei îi poate oferi doar un adăpost și hrană, deci să-i satisfacă doar nevoile de bază, că familia Șărămăt a încercat să-i scoată un certificat de handicap, că nu s-a interesat de dezvoltarea intelectuală și emoțională a minorei, că nu i-a păsat de suferința minorei care timp de 5 ani a știut că au adoptat-o pe minora Andreea, însă pe ea nu au adoptat-o și care a fost în stare să îngrozească minora spunându-i despre traficul de organe.

În concluzie, a solicitat admiterea apelului astfel cum a fost formulat, respingerea cererii de intervenție și admiterea cererii de adopție internațională, cu toate consecințele ce decurg de aici.

Consilier juridic Adriana Brezeanu, pentru apelanta pârâtă AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE, a pus concluzii de admitere a apelului formulat de apelanta pârâtă, pentru motivele formulate în scris, apreciind că hotărârea instanței de fond este nelegală și nu corespunde realității faptice și nici juridice, având în vedere că demararea procedurii adopției internaționale pentru minora Lucan Sorina s-a făcut raportat la dispozițiile art. 60 alin. 2 din legea nr. 273/2004, în sensul că pentru ca această minoră să devină eligibil internațional, au fost îndeplinite cumulativ cele două condiții, respectiv să aibă deschisă procedura de adopție internă și în termen de 1 an, conform noilor dispoziții, să nu se fi identificat în plan intern un adoptator sau o familie adoptatoare pentru minoră. Pentru minoră s-a deschis o primă procedură de adopție în anul 2013, termen în care timp de 2 ani pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți a căutat în plan intern o familie adoptatoare cu atestat valabil și înregistrată în registrul național al adopțiilor. În acest sens, a fost generată o listă cu 120 de familie atestate din România, dintre acestea o singură persoană dorind să participe la o primă vizită a minorei, dar care ulterior a refuzat continuarea procedurii de adopției din cauza semnelor vizibile de etnie ale minorei. Astfel, nu se poate susține că în plan intern, raportat la vechea hotărâre de deschidere a adopției, nu a fost acoperită această condiție de a căuta în plan intern o familie adoptatoare pentru minoră. Ulterior, la data de 12.08.2016 a intrat în vigoare noua procedură în care este prevăzut că termenul de 2 ani este redus la un an pentru a căuta un adoptator în plan intern pentru acești copii aflați în sistemul RNA. Astfel, prin prima hotărâre judecătorească minora este introdusă în sistemul RNA, i se asigură acest termen de 1 an de a fi căutat un adoptator în plan intern ca urmare a dispozițiilor art. 111 alin. 1 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004, însă nu are deschisă procedura de adopție. În această situație, la solicitarea Direcției, Tribunalul Mehedinți a deschis din nou procedura de adopție și minora devine automat eligibilă în plan internațional, iar această

minoră are și avantajul că, imediat după ce i se deschide această procedură de adopție internațională prin hotărârea nr. 77/2017, este introdusă într-o secțiune separată a acestui registru electronic și în care copilul este vizibil efectiv de către familii posibil adoptatoare din România, dar și pe plan internațional și el poate veni în procedură cu o familie adoptatoare în plan intern până la momentul la care intră într-o procedură de adopție pe plan internațional. Este mai mult decât evident faptul că în cazul minorei au fost respectate dispozițiilor art. 60 alin. 2 din Legea nr. 273/2004, în condițiile în care în această perioadă copilul devine vizibil pe profilul copilului greu adoptabil de la data de 20.07.2017, perioadă în care intimata intervenientă avea din nou posibilitatea să formuleze cerere și să solicite adopția minorei. Apreciază că apelantele pârâte au respectat dispozițiile art. 60 alin. 1 lit. a din Legea nr. 273/2004 și în același timp s-a respectat și termenul de un an de a i se căuta minorei un adoptator sau o familie adoptatoare cu atestat valabil și aflată în evidența RNA în această perioadă, situația această fiind asigurată de dispozițiile art. 111 alin. 1 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004.

Cu privire la cererea de intervenție formulată de intervenienta Șărămăt Mariana, a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, având în vedere că nu îndeplinește condițiile unei cereri de intervenție, prin capetele de cerere aceasta solicită orice altceva în afară de adopția minorei. Cu atât mai mult cu cât de două ori acest asistent maternal nu a încercat să fructifice prioritatea la adopție oferită de art. 30 și de fiecare dată ambele proceduri de deschidere a adopției pentru minoră s-au făcut după ce a fost informată asistenta maternală despre faptul că această minoră urma să intre în procedura de adopție pe plan intern și internațional ulterior, la trecerea termenului de 2 ani, respectiv un an conform noilor dispoziții.

Cu privire la opinia copilului, trebuie avut în vedere că existența consimțământului la adopție, condiție de fond, este doar în situația în care copilul are 10 ani. În alte condiții, instanța apreciază un astfel de consimțământ raportat la vârstă, dar mai ales la maturitatea copilului. În speță, este mai mult decât evident că opinia minorei a fost influențată de persoanele la care locuiește și în niciun caz nu exprimă dorințele, dar mai ales nevoile acestui copil. Nu se poate trece cu vederea nici faptul că, spre deosebire de asistenta maternală care a avut o rezervă de 6 ani în a o adopta pe minoră, familia adoptatoare familia adoptatoare, fără niciun fel de rezervă, a dorit copilul de la început și, în ciuda tuturor situațiilor prin care a trecut cu această procedură de adopție, și-l doresc în continuare.

În concluzie, a solicitat admiterea apelului, schimbarea în totalitate a sentinței civile pronunțată de instanța de fond, admiterea acțiunii reclamanților, în sensul încuviințării adopției internaționale a minorei Lucan Sorina în favoarea familiei Săcărin și respingerea ca nefondată cererea de intervenție formulată de asistenta maternală Șărămăt Mariana.

Consilier juridic Ghizela Dodoacă, pentru apelanta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI, a pus concluzii de admitere a apelului, așa cum a fost formulat, iar pe fond, respingerea cererii de intervenție, încuviințarea cererii de adopție la minoră Lucan Sorina la familia Săcărin. A depus la dosar concluzii scrise.

Avocat Victor Cristian Dumitrică, pentru intimata intervenientă Șărămăt Mariana, a pus concluzii de respingere a apelurilor reclamanților și a pârâtelor ca neîntemeiate și menținere a sentinței civile pronunțată de instanța de fond ca fiind legală și temeinică. Se invocă în apel că la instanța de fond nu s-a pus niciodată în discuție formularea unor cereri de adopție de către asistentul maternal, însă la unul dintre termenele de judecată instanța a dispus efectuarea unei adrese către Direcție pentru a depune la dosar, cu opis și anexe, toate cererile privind solicitarea adopției formulate de asistenta maternală și soțul acesteia, iar Direcția a depus la dosar o listă cu cererile formulate de asistentul maternal, astfel că s-a făcut această dovadă în cauză. A arătat că apelantele pârâte nu au respectat dispozițiile art. 30 din Legea nr. 273/2004 și ale art. 31 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004. Aceste dispoziții legale obligau apelanta pârâtă Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția

Copilului Mehedinți să efectueze în mod oficial această informare cu privire la deschiderea procedurii adopției, cu privire la dreptul de opțiune, la consecințele exercitării acestuia sau refuzului, cu privire la termenul în care poate fi exercitat, încheindu-se în acest sens un proces – verbal pentru a face dovada unei informării complete și adecvate conform prevederilor legale, proces – verbal care trebuie semnat și de către persoana care a fost informată. La dosar nu există un astfel de proces – verbal și cu toate acestea se susține de către apelanți că hotărârea instanței de fond este netemeinică și nelegală. Instanța de fond a analizat acest aspect care reprezintă o condiție de admisibilitate a unei cereri de adopție și a constatat că intervenienta nu a fost niciodată informată în mod oficial, neexistând nicio dovadă din partea Direcției că a existat o astfel de informare. Există o singură minută întocmită de reprezentanții Direcției și nu un proces -verbal, minută care poartă o altă semnătură decât aceea a intervenientei. Apelanta Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție a invocat că intervenienta nu a solicitat în cererea de intervenție și adopția minorei. Nu se putea susține în cadrul cererii de ca minora să fie dată spre adopție intervenientei, întrucât procedura nu era îndeplinită până la această fază. Intervenienta a făcut cererea de intervenție în acest dosar pentru a dovedi faptul că este victima neglijenței și a neîndeplinirii obligațiilor legale de către reprezentanții Direcției și pentru a dovedi că nu au fost respectați toți pașii și toate prevederile legale care reglementau procedura până în punctul la care s-a ajuns în prezent. Faptul că intervenienta nu a fost informată, că nu i s-a comunicat consecința acestui drept prioritar la adopție, condițiile în care poate să fie exercitat, inclusiv pentru a dovedi această incapacitate a autorității de a respecta prevederile legale. Totodată, a formulat cerere de intervenție pentru a putea dovedi faptul că interesul superior al minorei nu este acela de a fi adoptată. Astfel motivul de apel al apelantei Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție în sensul că nu s-a formulat de către intervenientă o solicitare de adopție prin cererea de intervenție nu are nicio legătură cu cadrul procesual în care se află cauza.

A mai arătat că nu este vorba despre faptul că instanța de fond a dat mai mult decât s-a cerut sau că s-a pronunțat doar pe anumite cereri fără ca acestea să fie puse în discuție. Instanța a făcut o analiză judicioasă a respectării dispozițiilor art. 60 și a constatat în mod legal și temeinic faptul că aceste dispoziții nu au fost respectate. Apreciază că se încearcă a se forma o perspectivă deformată asupra celor două hotărâri, cea din 2013 și hotărârea din 2017. Hotărârea din anul 2017 nu a fost pronunțată pentru a întări efectele hotărârii din 2013, pentru că ar fi fost inutilă, ci pentru că au fost modificate dispozițiile legale. Aceasta este o hotărâre care are ca obiect deschiderea procedurii de adopție internă și nu deschiderea procedurii de adopție internațională, așa cum s-a susținut de către apelanți. Prevederile legale și acest termen de un an trebuie raportat la data rămânerii definitive a hotărârii din anul 2017 pentru că astfel ar fi fost lipsită de orice efect juridic. De la acel moment al rămânerii definitive a hotărârii, respectiv iulie 2017 până în iulie 2018 curgea acel termen de un an în care autoritățile trebuiau să se preocupe de găsirea unui potențial adoptator intern, însă cu toate acestea în toată această perioadă nu au fost îndeplinite din nou dispozițiile art. 30. Se invocă faptul că au fost sondate 120 de familii, însă trebuia cu prioritate sondată și analizată opinia și consimțământul la adopție, după o informare, în primul rând a familiei asistentei maternale, întrucât copilul venise cu 5 ani înainte în casa lor și fusese crescut de asistenta maternală care avea prioritate la adopție și în raport de hotărârea din 2017 trebuiau îndeplinite dispozițiile art. 30, însă acest lucru nu s-a întâmplat. Mai mult decât atât, i se impută intervenientei că au fost 120 de persoane adoptatoare și numai una a dorit s-o vadă pe minoră, însă aceste demersuri ale Direcției au fost străine intervenientei care nu a avut cunoștință de acestea. Deci, nu se poate vorbi despre o rea – credință a intervenientei, așa cum susțin apelanții, în sensul că a cunoscut acest aspect, iar apelanții nu au făcut dovada relei – credințe a intervenientei.

Apreciază că prima condiție prevăzută de art. 60, respectiv respectarea termenului de un an nu este îndeplinită, autoritățile trebuind să se abțină, condiție negativă, de la orice demers de sondare a unui potențial adoptator internațional în acest termen de un an și trebuia

să respecte art. 30 și să acorde intervenientei dreptul de prioritate și numai ulterior să procedeze la verificarea altor potențiali adoptatori interni, însă aceste demersuri nu există, așa cum a reținut și instanța de fond, s-a trecut direct după pronunțarea hotărârii din 2017 la încetarea RNA-ului și la alegerea familiei Săcărin. Prin urmare, condițiile prevăzute de art. 60, atât cea pozitivă referitoare la termenul de un an și efectuarea de verificări cu privire la descoperirea unui potențial adoptator intern și cea negativă nu au fost îndeplinite.

Cu privire la interesul superior al minorei, a arătat că în cauză există o defăimare a familiei care a luat-o pe minora Lucan Sorina din 2012 la domiciliul acesteia și a crescut-o ca pe propriul copil. Este vorba despre o familie care are deja doi copii majori și care a luat în 2012 doi copii în plasament. Minora Lucan Sorina avea 1,2 ani și minora Corcovineanu Andreea avea 9 luni. Familia asistentei maternale a demarat de îndată demersurile privind adopția celor două minore și au fost informate de către Direcție că nu pot adopta decât un copil și au adoptat-o pe Corcovineanu Andreea. Se susține în mod greșit de către apărătorul apelanților reclamanti că nu există o certitudine că intervenienta dorește să adopte pe minoră și ca ar vrea în continuare, din motive materiale, să mențină relația dintre intervenientă și minoră. Intervenientă se consideră mama acestei minore, dorește ca minora să rămână în sânul familiei și dorește s-o adopte. Raportat la acel termen de un an și la interesul intervenientei, a arătat că aceasta a formulat peste șase cereri de adopție și de atestare în vederea adopției și toate răspunsurile Direcției sunt în sensul că minora se află deja în procedura de potrivire cu familia Săcărin. Intervenienta a fost indusă în eroare în permanență, iar pe 08.08.2018 a fost chemată la sediul Direcției pentru anchetă disciplinară și i s-a spus să-și retragă cererea de atestare pentru că face rău adopției. Este o împrejurare pe care o recunoaște numita Valentina Pîrneci în adresele pe care le-a înaintat la instanță, împrejurare sesizată de către instanța de fond. În raportul efectuat de către Valentina Pîrneci, funcționar în cadrul Direcției, se spune că refuzul intervenientei de a sprijini adopția este cauzat de motivul că ea vrea s-o adopte pe minoră. Tot referitor la interesul superior al minorei arată că cele două minore sunt aduse în sânul familiei Șărămăt, au fost botezate creștinește în aceeași zi, au mers împreună la grădiniță, dorm împreună în aceeași cameră și în același pat, merg în continuare împreună la școală, poartă aceleași haine, au aceleași jucării, au fost în permanență plecate în vacanțe împreună și nu au fost niciodată despărțite. Faptul că minora Lucan Sorina este un copil minunat, așa cum susțin și apelanții, este și datorită faptului că cea mai importantă parte din viața ei, acei șapte ani de acasă i-au fost acordați de către intervenientă.

Cu privire la audierea minorei, care este unul din capetele cererii de intervenție, se spune în permanență că minora se află sub autoritatea negativă a intervenientei. A arătat că atunci când minora a fost audiată aceasta a fost singură și a exprimat o opinie liberă și nu s-a constatat că are probleme de comportament sau psihologice, așa cum se susține de apărătorul apelanților reclamanti. Interesul superior al minorei pledează în primul rând pentru stabilitate și contrar celor susținute de apelanți, Lucan Sorina este un copil dorit și iubit în cadrul familiei Șărămăt, este un copil integrat social la nivelul vârstei acestuia, face parte dintr-un sistem social, dintr-o colectivitate locală, dintr-o familie, face parte dintr-un sistem de învățământ pe care-l cunoaște, cu care este obișnuită, cu care a crescut și cu care s-a acomodat. De asemenea, a arătat că se susține că minora are sechele din cauza faptului că minora Andreea a fost adoptată și ea nu a fost adoptată, însă la vârsta minorei nu are cunoștință despre existența acestor raporturi juridice pe care nu le poate înțelege. Simpla prezență în acest dosar a asistentei maternale Șărămăt Mariana și toate demersurile acesteia dovedesc faptul că aceasta își dorește s-o adopte pe minora Lucan Sorina. A depus la dosar o serie de înscrisuri, respectiv planșe fotografice și acele filmări video care surprind evenimente ale acestei familii anterioare acestui dosar și care o privesc pe minora Lucan Sorina. Acestea nu sunt niște probe preconstruite, ele arată atașamentul familiei Șărămăt față de această minoră și dragostea pe care i-o poartă și faptul că minora este în sânul acestei familii și se simte ca un copil normal și vede în soții Șărămăt pe tatăl și mama ei.

A arătat că se dorește adopția internațională - în condițiile în care este dorită în țară și este integrată într-un sistem și într-o familie – de către o familie din SUA și ai cărei copii nu vorbesc limba română, iar Lucan Sorina nu vorbește limba engleză și acest aspect s-a constatat pe parcursul vizitelor de potrivire. Toate acele rapoarte întocmite de către managerul de caz, cu ocazia vizitelor de potrivire, nu sunt semnate de intervenientă și atestă împrejurări contrare adevărului. Se dorește ca minora să fie dusă pe teritoriul statului american și integrată într-un sistem de învățământul și într-un sistem social pe care minora nu le cunoaște, minora putând avea un șoc cu ocazia acestuia transfer în evoluția ulterioară a acesteia, fiindu-i afectată profund starea emoțională a acesteia în situația în care va merge într-un stat în care va fi un outsider din cauza faptului că nu vorbește limba acestui stat, iar acesta constituie un real impediment de a se integra într-o societate ca cea americană și va avea nevoie de sprijin suplimentar. Apreciază că în prezenta cauză s-a făcut dovada faptului că nu au fost respectate prevederile legale, în principal, cele ale art. 30, art. 60 din Legea nr. 273/2004, aceste condiții de admisibilitate a adopției internaționale și în al doilea rând a făcut dovada faptului că interesul superior al minorei este acela de a rămâne în țară, în sânul familiei Șărămăt. Nu există nicio premisă în sensul că, așa cum susțin reclamantii, intervenienta nu-și dorește s-o adopte pe minora Lucan Sorina. De asemenea, a mai arătat că intervenienta a formulat două plângeri penale, una adresată DIICOT Mehedinți și cealaltă a fost declinată la DGA Mehedinți cu privire la faptul că familia Săcărin a făcut anumite afirmații pe parcursul vizitelor de potrivire. Obiectul plângerilor penale este acela că niciun înscris de la dosarul cauzei nu poartă o semnătură unică, toate actele au semnături diferite din partea intervenientei. În concluzie, apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 60 din Legea nr. 273/2004 și, în subsidiar, în condițiile în care instanța apreciază că aceste condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, să se constate că interesul superior al minorei este acela de a rămâne pe teritoriul statului român și de a fi adoptată de către soții Șărămăt. Față de afirmația că intervenienta nu a depus înscrisurile necesare împreună cu cererea de eliberare a atestatului, a arătat că soții Șărămăt nu au pregătire juridică, aceștia și-au exprimat în termen legal opțiunea și dorința de a adopta și trebuiau să fie sprijiniți de către Direcție care trebuia să le spună că este necesar ca cererea formulată să fie completată cu înscrisurile necesare.

Avocat Clara Istrate, pentru apelanții reclamantii Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena, a arătat, cu privire la acuzele aduse familiei Șărămăt, că acestea nu sunt formulate din perspectiva unor constatări personale, ci sunt făcute din perspectiva înscrisurilor aflate la dosar, tot ceea ce s-a susținut cu privire la familia Șărămăt reiese din rapoartele de potrivire. Cu privire la influența asupra minorei, a arătat că minora a fost capabilă să inducă în eroare psihologul, astfel încât s-a efectuat un nou raport psihologic. De asemenea, apreciază că minora se va adapta în străinătate și conform rapoartelor psihologice, minora are niște abilități intelectuale neexploatate de către familia asistentei maternale. Cu privire la cererea de adopție, arată că aceasta se face de către o persoană care deține atestat, însă în cauză familia Șărămăt nu are atestat și, deși susține că nu a avut cunoștințe juridice, a trecut o perioadă de 1,2 ani în care apărătorul ales reprezintă pe intervenientă și nu a învățat-o să urmeze procedura normală de adopție. Cu privire la termen, începând cu a doua zi după ce s-a pronunțat hotărârea din 2017 putea fi oferită minora spre adopție internațională pentru că termenul de un an era împlinit de mult timp. Cu privire la familia reclamantilor Săcărin, a arătat că există la dosar înscrisuri din care rezultă bună voința și dorința acestora de a o adopta pe minora. Cu privire la apelul apelantelor pârâte, a solicitat admiterea acestora, conform motivelor formulate.

Consilier juridic Adriana Brezeanu, pentru apelanta pârâtă AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE, a solicitat admiterea apelului formulat de apelanta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI, precum și a apelului formulat de apelanții reclamantii, așa cum au fost formulate.

Consilier juridic Ghizela Dodoacă, pentru apelanta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI, a solicitat admiterea apelurilor formulate de apelanții reclamânți și apelanta pârâtă AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE.

Reprezentantul Ministerului Public a pus concluzii de admiterea apelurilor, desființarea sentinței civile pronunțată de instanța de fond, și rejudecând cauza, să se dispună încuviințarea procedurii adopției internaționale formulată de reclamânți și respingerea cererii de intervenție formulată de intervenienta Șărămăt Mariana. Apreciază că termenul prevăzut de art. 60 alin. 2 din Legea nr. 273/2004 a fost calculat în mod greșit de către instanța de fond, raportându-se doar la sentința civilă nr. 77/2017. Față de dispozițiile art. 111 alin. 1 din HG nr. 579/2016 rezultă în mod clar că eforturile anterioare modificării legii au determinat pronunțarea acestei noi hotărâri nu pot fi ignorate și nu înseamnă că, dacă s-a modificat legea, ceea ce s-a întâmplat până în acel moment și eforturile și procedurile urmate în ceea ce privește găsirea unei familii adoptatoare trebuiau ignorate și nu trebuiau avute în vedere la verificarea cerințelor prevăzute de dispozițiile legale. Prin urmare, apreciază că trebuia avută în vedere întreaga perioadă începând cu anul 2013 când a fost deschisă prima dată procedura de adopție, că trebuie avută în vedere exprimarea de către asistenta maternală, în scris, a refuzului de a proceda la adoptarea minorei și că în ciuda eforturilor autorităților cu atribuții în acest scop nu a fost identificată în plan intern o familie care s-o adopte pe această minoră. Celelalte cereri ale intimatei interveniente au fost formulate după ce, cu privire la această minoră, a fost identificată o familie adoptatoare în cadrul unei proceduri de adopție internațională. În aceste condiții, apreciază că cerințele privind deschiderea procedurii adopției internaționale au fost respectate de către autoritățile naționale și că în fost deschisă această procedură și a fost identificată familia adoptatoare. Cu privire la compatibilitatea și interesul superior al minorei, în cazul încuviințării acestei adopții internaționale în ciuda exprimării refuzului minorei în fața instanței de fond, trebuie observate concluziile Direcției din rapoartele de potrivire din care rezultă în mod cert influența asistentei maternale asupra minorei cu privire la ideea de a pleca într-o familie, de a fi adoptată în străinătate, iar pe de altă parte, raportat la vârsta minorei care la momentul ascultării de către instanță avea vârsta de 7 ani, este cert că aceasta are posibilitatea și capacitatea de a se integra într-un mediu care, așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, respectiv raportul final privind potrivirea, îi poate fi oferit în mod cert de către familia adoptatoare. De asemenea, apreciază că este și în interesul minorei de a se încuviința cererea de adopție formulată în cauză.

Avocat Victor Cristian Dumitrică, pentru intimata intervenientă Șărămăt Mariana, a arătat că acele rapoarte de potrivire nu au fost comunicate intervenientei și au fost întocmite după ce s-a formulat plângerea penală împotriva acelor persoane care le-au întocmit. Apreciază că nu se poate da eficacitate deplină acestui raport în condițiile în care sunt întocmite exclusiv de către reprezentanții Direcției fără a fi confirmate de către asistenta maternală Șărămăt Mariana, ci de către niște persoane care în mod evident la acea dată se aflau în relații de dușmănie.

Avocat Clara Istrate, pentru apelanții reclamânți Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena, a arătat că acele rapoarte de potrivire se întocmesc zilnic, la fiecare ședință de potrivire și nu au fost întocmite ulterior.

CURTEA

Asupra apelului de față.

La data de 24 august 2018, reclamânții Săcărin Gabriel
la data de

, născut

Ramona Elena

1
și Săcărin

a, având cetățenie română,
cu reședința obișnuită în Statele Unite ale Americii,
cu domiciliu procesual ales în
municipiul Drobeta Turnu Severin,
i, în contradictoriu cu
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție București și Direcția
Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți, au solicitat instanței ca prin
hotărârea ce se va pronunța să se dispună încuviințarea cererii de adopție internațională a
minorei Lucan Sorina, născută la data de 25.04.2011, în Drobeta Turnu Severin, județul
Mehedinți, fiica lui natural și a lui Lucan Loredana și încetarea măsurii de protecție a copilului
Lucan Sorina, dispusă prin sentința civilă nr.211/MF din 07.12.2012. Au mai solicitat să se
dispună ca pe viitor copilul să poarte numele de familie și anume acela de SĂCĂRIN și
preschimbarea prenumelui din SORINA în SORINA VALERIE, prin urmare numele și
prenumele acesteia după adopție să fie SĂCĂRIN SORINA VALERIE. De asemenea, după
admiterea cererii, să se dispună efectuarea cuvenitelor mențiuni în registrul de stare civilă,
precum și eliberarea unui nou certificat de naștere al copilului.

**Prin sentința civilă nr.26/18.02.2019, pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția
I Civilă în dosarul nr. 1871/101/2018** s-a admis cererea de intervenție principală formulată de
intervenienta Șărămăt Mariana , cu domiciliul în orașul Baia de
Aramă, sat Negoiești, județul Mehedinți.

S-a constatat că intervenienta Șărămăt Mariana a formulat cerere de adopție a minorei
Lucan Sorina în termenul de 1 an prevăzut de art.60 alin 2 din legea nr.273/2004, republicată.

S-a respins cererea de adopție internațională formulată de reclamantii Săcărin Gabriel
, identificat cu și Săcărin Ramona Elena
identificată cu , cu reședința obișnuită în
Statele Unite ale Americii,
domiciliu procesual ales în municipiul Drobeta Turnu Severin,

în contradictoriu cu intimații Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor
Copilului și Adopție, cu sediul în București, B-dul General Gheorghe Magheru, nr. 7, sector 1
și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți, cu sediul în
Drobeta Turnu Severin, str. Traian, nr. 89, județul Mehedinți.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut:

În speță, instanța a fost sesizată cu o cerere de adopție internațională în cond. art. 60
alin. 1 lit. b Lg. 273/2004 republicată, și ca atare, a analizat cu precădere condițiile de
legalitate ale acesteia prev. de art. 60 alin. 2 din actul normativ.

Astfel, potrivit dispozițiilor de mai sus, adopția prevăzută la alin.1 lit. b este permisă
pentru copii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției și nu a putut fi
identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința în România sau una din
persoanele prev. la alin.1 lit. a, într-un termen de 1 an de la data rămânerii definitive a
hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii de adopție.

Din analiza textului de mai sus rezultă -ca o condiție esențială a adopției internaționale
în cond. alin.1 lit.b- pe de o parte, că, de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere
a procedurii de adopție și până la demararea procedurii de adopție internațională să fi trecut
un an; pe de altă parte, în tot acest interval de un an să nu fi putut fi găsit un adoptator sau o
familie adoptatoare cu domiciliul în România sau una dintre persoanele prev. la alin. 1 lit. a.

Sub aspectul trecerii unui interval de timp de un an de la rămânerea definitivă a
hotărârii de deschidere a procedurii de adopție și până la demararea procedurii de adopție
internațională, urmează a se avea în vedere dispozițiile art. 87 din Normele metodologice de
aplicare a Lg. 273/2004, potrivit cărora, procedura de potrivire inițială a copiilor care au
deschisă procedura adopției și pentru care s-a împlinit termenul prevăzut de lege ulterior
cărui aceștia pot fi adoptați internațional, se realizează prin accesarea de către responsabilul
de caz al copilului a listei adoptatorilor cu reședința obișnuită în străinătate, aflați în evidența
R.N.A.

Singura excepție de la obligativitatea termenului de mai sus este cea prev. de art. 88 din Normele metodologice, în privința adoptatorilor rudă până la al patrulea grad inclusiv care pot fi selectate pentru parcurgerea procedurii de adopție internațională fără împlinirea termenului de 1 an.

În cazul de speță, s-a constatat că, termenul de 1 an trebuie raportat, în primul rând, la s.c. nr. 77/AD/26.005.2017 de deschidere a procedurii de adopție pentru minora Lucan Sorina –definitivă la data de 12.07.2017, chiar dacă anterior, prin s.c. nr. 160/AD/04.10.2013, definitivă la 26.11.2013 se mai dispusese deschiderea procedurii de adopție internă pentru aceeași minoră. Cum efectele primei hotărâri de deschidere a procedurii de adopție a minorei a fost anulate prin intervenție celei de-a II a hotărâri de deschidere a procedurii de adopție, toate actele întreprinse în vederea adopției internaționale trebuie evaluate prin raportare la data rămânării definitive a s.c. nr. 77/AD/2017, respectiv, 12.07.2018.

Or, în raport de această dată, în termen de un an, respectiv până la 12.07.2018 autoritățile aveau obligația generală pozitivă de a face demersuri pentru găsirea unui adoptator cu domiciliu în România și totodată obligația generală negativă de a nu proceda la accesarea listei adoptatorilor internaționali.

Cu toate acestea, așa cum rezultă chiar din susținerile DGASPC Mehedinți, încă din 16.02.2018 a fost generată lista cu familiile eligibile pentru adopția internațională, fiind selectată familia Săcărin, cu reședința obișnuită în Statele Unite ale Americii.

Cât privește cel de-al doilea aspect al condiției prev. de art. 60 alin. 2 Lg. 273/2004 republicată, acela al identificării în intervalul de 1 an- unui adoptator cu domiciliul în România, instanța a constatat că acest posibil adoptator putea fi orice persoană care întrunește condițiile de evaluare și atestare ca adoptator, inclusiv asistentul maternal.

Nu trebuie confundată, sub acest aspect, prioritatea la adopție prev. de art. 39 din Legea 273/2004, cu depunerea cererii de adopție ca o condiție esențială pentru a face inoperabilă o adopție internațională

Astfel, potrivit art 39 din actul normativ, prioritizarea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viață de familie(tutore, asistent maternal, etc.), în potrivire urmând a fi incluse doar acele persoane care dețin atestat valabil de persoană adoptatoare.

Prin urmare, prioritatea la adopție a persoanelor de mai sus se stabilește în raport de cererile altor persoane care întruiesc, la aceeași dată, condițiile prev. de art. 40 din lege pentru a adopta același minor, legea prezumând în acest caz că interesul superior al copilului este de a fi adoptat de persoanele care l-au crescut.

În schimb, în cazul unei cereri de adopție internațională, nu se poate stabili o prioritate la adopție a acestor persoane în raport cu adoptatorul internațional, cele două cereri neîntreținând condițiile de admisibilitate în același timp. Respectiv cererea adoptatorului intern se face în termenul de un an de la rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, pe când adopția internațională devine admisibilă, așa cum s-a arătat, doar după trecerea acestui interval de timp și doar cu condiția să nu fi fost depusă o cerere de adopție internă, în condițiile legii.

Prin urmare, dacă în primul caz suntem în prezența unei priorități la adopție, în cel de-al doilea caz, în prezența unei condiții de admisibilitate a adopției internaționale.

În aceste condiții, a apărut irelevantă împrejurarea că invocată de DGASPC Mehedinți și de cei doi reclamanți în sensul că asistentul maternal și-a pierdut prioritatea la adopție atât timp cât prin declarațiile din 10.07.2013 și respectiv 04.04.2014 aceasta a declarat că nu dorește să o adopte pe minora pe care a avut-o în plasament și deși a fost informată despre posibilitatea de a adopta-o pe minor prin adresa nr. 14392/12.07.2013, nu a depus o cerere de eliberare a atestatului, caz în care a pierdut prioritatea la adopție în cond. art. 30 alin. 3 din lege.

În primul rând, s-a constatat că, singura informare a asistentei maternale în condițiile art. 30 s-a făcut în raport de prima deschidere a procedurii de adopție internă, nu și în raport

cu s.c. 77/AD/2017, la 04.04 încheindu-se doar o minută cu ocazia întâlnirii dintre asistentul maternal și reprezentantul DGASPC (f. 37 dos.) prin care s-a luat act că asistentul maternal nu dorește să o adopte pe minoră.

Este adevărat că, potrivit art. 31 alin. 3 din Normele metodologice informarea de mai sus poate fi realizată și verbal, însă îndeplinirea acestei obligații se atestă prin întocmirea unui proces verbal semnat de managerul de caz și de persoana vizată.

Deși legea nu prevede expres, este evidentă necesitatea consemnării în procesul verbal asupra tuturor aspectelor ce au făcut obiectul informării, inclusiv despre termenul de depunere a cererii de atestare ca persoană aptă să adopte, și pierderea dreptului de prioritate la adopție în caz de nedepunere în termen. Numai în acest fel o obligație de informare făcută verbal poate fi verificată, în aceleași condiții ca o informare pe calea notificări în cond. art. 31 alin.2 din Norme.

Nerealizându-se această obligație de informare în condițiile legii, nu s-a putut susține că intervenienta, în calitate de asistent maternal, și-a pierdut prioritatea la adopție prin nedepunerea în termenul de 30 zile a cererii de eliberare a atestatului.

Dar, dincolo de aceste aprecieri, așa cum s-a arătat anterior, în prezenta cauză de adopție internațională, nu suntem în prezenta unei priorități la adopție, ci în prezența unei cereri de adopție internă depusă de intervenientă în termenul de un an de la deschiderea procedurii de adopție, singura astfel de cerere și a cărei soluționare ar fi condus la respingerea cererii de adopție internațională în cond. art. 60 alin. 2 Lg. 273/2004. O astfel de cerere de adopție internă putea fi făcută de intervenientă nu neapărat în calitate de asistent maternal și să producă aceleași consecințe în soluționarea ei.

Sub acest aspect, urmează a se constata că, la 18.04.2018 intervenienta depune cererea de adopție înregistrată sub nr. 14101(f. 17 vol. III) cerere la care DGASPC Mehedintzi răspunde că , în acest moment , copilul se află în proces de potrivire cu o familie din străinătate (f. 16 același volum)

La 29.05.2018, intervenienta Șărămăt Mariana și soțul ei, Șărămăt Vasile, au formulat o cerere de eliberarea a atestatului ca familie aptă să adopte, cerere la care aceștia primesc, același răspuns, la 11.06.2018 (f. 19 dos.), că în acest moment copilul se află în plin proces de potrivire cu o familie din străinătate.

La 27 iunie 2018 s-a formulat din nou o cerere de evaluare în vederea eliberării atestatului de familie aptă să adopte, la 08.08.2018 prin cererea înregistrată sub nr. 493 se solicită din nou adopție minorei Lucan Sorina cu precizarea în cerere că intervenienta nu dorește decât adopția acestei minore.(f. 22 dos.)

Este adevărat că, la 10.08.2018 s-a formulat o cerere de retragere a cererii de evaluare în vederea obținerii atestatului(f. 21 dos.), numai că, așa cum rezultă din adresa din 10.09.2018 (f. 26 dos.)- ca răspuns la plângerea formulată de intervenientă în sensul că ar fi fost îndemnată să formuleze cererea de retragere de mai sus, se recunoaște de către autorități că a fost informată că poate fi evaluată pentru adopția oricărui copil, mai puțin a copilului Lucan Sorina a cărei prioritate a pierdut-o și care se află în proces de potrivire cu o altă familie adoptatoare.

La 23.08.2018 Șărămăt Vasile și Mariana au formulat o nouă cerere de anularea cererii de retragere în vederea atestatului, din 10.aug. 2018, iar la 24.08.2018 au formulat o nouă cerere de eliberare a atestatului.

Date fiind cererile de mai sus formulate de asistentul maternal și soțul său, în interiorul termenului de un an de la rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a adopției interne nr. 77/AD/26.05.2017, s-a constatat că, în temeiul art. 60 alin. 2 Lg. 272/2004 republicată și art. 87 din Normele metodologice, autoritatea statului avea obligația să soluționeze cu prioritate aceste cereri de adopție internă și de eliberare a atestatului de familie aptă să adopte, și în cazul eliberării acestui atestat să respingă cererea de adopție internațională în conf. cu disp. art. 60 alin. 2 din Lg. 272/2004 republicată.

Dimpotrivă, acestea au procedat în sens contrar, respectiv au amânat rezolvarea cererilor de eliberarea a atestatului, pe motiv că minora se află în proces de potrivire cu adoptatori internaționali, deși în termenul de 1 an de la rămânerea definitivă a deschiderii procedurii de adopție nu puteau demara un astfel de proces de potrivire internațională.

Ca atare, sub aspectul condițiilor de legalitate prev. de art. 60 alin. 2 Lg. 272/2004 instanța a apreciat că aceste condiții nu sunt îndeplinite, cererea de adopție internațională fiind respinsă ca atare, admițându-se, în același timp, cererea de intervenție formulată de Șărămăt Mariana.

Și sub aspectul interesului superior al minorei Lucan Sărina instanța a apreciat ca neîntemeiată cererea de adopție internațională.

Astfel, potrivit art. 1 lit a din Legea 273/2004 , primul principiu ce trebuie respectat obligatoriu în cursul procedurii adopției, este principiul interesului superior al copilului..

În cazul de speță, în cadrul întâlnirilor dintre minoră și adoptatorii internaționali, în cadrul procedurii de potrivire practică, așa cum rezultă din rapoartele de compatibilitate dintre minoră și adoptatori, relaționarea acestora a fost dificilă, reușindu-se cu dificultate o relaționare între minoră și familia Săcărin.

Este adevărat că, în aceste rapoarte autoritățile au constatat influența negativă a asistentului maternal în interacțiunea dintre minoră și adoptatori, însă acest aspect, regretabil și deloc de neglijat nu poate fi apreciat decât ca un factor de influență a minorei în procesul de potrivire practică dintre minoră și adoptatori.

Rezultatul final al acestui proces de potrivire practică a fost acela că minora nu dorește să părăsească țara alături de adoptatorii internaționali, dorind să rămână în continuare în întreținerea asistentului maternal care a crescut-o de la o vârstă fragedă. Acest aspect rezultă și din procesul verbal de audiere a minorei , încheiat în Camera de Consiliu la data de 02.11.2019 când, în lipsa părților și a asistentului maternal, minora a declarat că nu dorește să fie adoptată de fam. Săcărin.

Ca atare, instanța a apreciat că, atât timp cât minora are ca alternativă posibilitatea adoptării ei de către asistentul maternal care a crescut-o, ca atare, posibilitatea să rămână în mediul familial în care s-a dezvoltat până în prezent și totodată, în mediul școlar și social pe care l-a frecventat până în prezent, nu este în interesul superior al acesteia să fie dislocată din acest mediu și să meargă într-o țară și o cultură care îi sunt străine.

Pentru toate aceste considerente, instanța a apreciat neîntemeiată cererea de adopție internațională, fiind respinsă ca atare, admițându-se, în același timp cererea de intervenție principală formulată de Șărămăt Mariana, care, în termenul e un an prev. de art. 60 alin. 2 din Legea 272/2004 a formulat cerere de adopție a minorei Lucan Sorina.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, au declarat apel reclamantii Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena, precum și pârâtele AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE, și DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea apelului lor, reclamantii au criticat, sub un prim aspect, sentința pronunțată cu privire la modul de solutionare a cererii de intervenție, susținând că instanța a dat mai mult decât s-a cerut și cu totul altceva decât s-a cerut, în sensul că instanța însăși a formulat alt capăt de cerere pe care și l-a admis fara a-l pune în discuția părților, nepronunțându-se în schimb pe capetele de cerere formulate.

În acest sens, apelantii reclamanti au arătat că, în cererea de interventie formulată de intervenienta Șărămăt Mariana, s-au solicitat următoarele: citarea sa în cadrul dosarului de adopție în calitate de asistent maternal ce are delegat exercitiul drepturilor și obligațiilor minorei Lucan Sorina, citarea legală a mamei naturale a minorei, dna. Lucan Loredana, ascultarea minorei Lucan Sorina, suspendarea judecării cauzei până la soluționarea unor dosare penale și respingerea cererii principale, dar că instanța, admitând cererea, s-a pronunțat pe un capăt de cerere inexistent în sensul că a constatat ca ,, intervenienta Șărămăt Mariana a

formulat cerere de adopție a minorei Lucan Sorina în termenul de 1 an prevăzut de art. 60. alin 2 Legea 273/2004, republicată.", reținând că intervenienta ar fi arătat ca procesul de potrivire dintre reclamant și minoră a fost demarat de ANPDCA și DDGASPC Mehedinți abia la 18.07.2018 în condițiile în care la data de 18.04.2018, ea și soțul ei formulaseră cerere de adopție a minorei.

Au precizat că din citirea cererii de intervenție rezultă că nu exista un capăt de cerere privind constatarea formulării cererii de adopție în termenul de un 1 an prevăzut de art.60 alin 2 din Legea 273/2004, intervenienta nementionând nici măcar acest fapt în cererea sa, astfel încât consideră că, în mod nelegal și neconform cu conținutul cererii de intervenție, instanța a consemnat la fila 4 din sentința apelată că: „la data de 05 septembrie 2018 intervenienta Șărămăt Mariana a formulat și depus la dosar cerere de intervenție..... A motivat ca... În concret, a arătat ca procesul de potrivire dintre reclamant și minoră Lucan Sorina a fost demarat de către ANPDCA și DDASPC Mehedinți abia la 18.07.2018(data primei vizite de potrivire) în condițiile în care la data de 18.04.2018, deci eu patru luni înainte, ea și soțul sau formulaseră cerere de adopție a minorei Lucan Sorina, invocând chiar dreptul lor de prioritate la adopție”.

De asemenea, au susținut că nu a fost respectat nici dreptul la apărare, prin admiterea unui capăt de cerere neformulat - constatarea formulării cererii de adopție în termenul de un 1 an prevăzut de art. 60. alin 2 Legea 273/2004, capăt de cerere nediscutat în contradictoriu și fără a se da posibilitatea celorlalte părți din dosar să poată formula apărări raportat la acesta.

Totodată, au menționat că instanța a omis să se pronunțe pe capetele de cerere real formulate de intervenienta Șărămăt: 1.Citarea sa în cadrul dosarului de adopție în calitate de asistent maternal ce are delegat exercițiul drepturilor și obligațiilor minorei Lucan Sorina; 2. Citarea legală a mamei naturale a minorei, dna Lucan Loredana; 3. Ascultarea minorei Lucan Sorina; 4.Suspendarea judecării cauzei până la soluționarea unor dosare penale.

Drept urmare, consideră că, sub acest aspect, în mod greșit, toate discuțiile din cadrul dosarului au fost raportate la dreptul de prioritate al asistentei maternale și la acuzele nefondate aduse familiei aflate în proces de adopție internațională privind traficul de organe și pretenziile abuzuri ale autorităților, și nicidecum la respectarea sau nerespectarea termenului de un an prevăzut de art.60 și de când începe el să curgă.

A doua critică adusă sentinței de către apelanții reclamanti a privit aplicarea greșită în cauza a Legii 273/2004, Legii 57/2016 și a Hotărârii de Guvern 579/2016.

Legat de această critică, au invocat dispozițiile art.II din Legea nr.57/2016, potrivit căroră „Efectele hotărârilor judecătorești privind deschiderea procedurii adopției, pronunțate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se prelungesc până la împlinirea de către copii a vârstei de 14 ani. Efectele acestor hotărâri se prelungesc și după împlinirea de către copil a vârstei de 14 ani, până la încuviințarea adopției, dacă există solicitări de adopție a acestuia din partea unor familii sau persoane atestate”.

De asemenea, au invocat disp. art.111, alin.1 și 2 din HG nr.579/2016 care dispun că:

” (1) În cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice în evidența R.N.A. pentru care s-a împlinit termenul prevăzut de lege pentru a putea fi adoptați internațional, demersurile de potrivire ale acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 87-89. Termenul prevăzut de lege se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura adopției anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul copiilor care anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice îndeplineau condițiile pentru a putea fi adoptați internațional și pentru care A.N.P.D.C.A. nu a notificat autoritățile centrale sau organizației străine acreditate selectarea unui/unei adoptator/familii adoptatoare”.

Au redat, totodată, prevederile art.60, alin.2 din Legea 57/2016, în conformitate cu care „Adopția prevăzută la alin. (1) Kt. b) este permisă pentru copii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției și nu a putut fi identificat un adoptator sau o

familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a). într-un termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției”.

Apelantii reclamanti au arătat că, în ceea ce o privește pe minora Lucan Sorina, aceasta avea deschisa procedura adopției prin Sentința 160/AD/04.10.2013 definitiva din 26.11.2013 și că în intervalul 26.11.2013-26.11.2015 nu a fost identificat nici un adoptator intern, minora nefiind propusa nici pentru adopție internațională.

Consideră că, indiferent de care au fost intențiile autorităților romane care au determinat pronunțarea unei noi hotărâri privind deschiderea adopției în 2017, mult după intrarea în vigoare a Legii 57/2016 de modificare a Legii 273/2004, în condițiile în care efectele s.c.nr.160/04.10.2013 au fost prelungite de drept prin art II din Legea 57/2016 până când minora împlinea 14 ani, contrar susținerilor instanței, hotărârea din 2017 nu o anulează pe cea din 2013, ci din contra o întărește.

În acest sens, apelantii reclamanti au susținut că, în mod netemeinic și fără a avea la baza vreo dispoziție legală, instanța a apreciat ca efectele primei hotărâri din 2013 au fost anulate prin pronunțarea celei de-a doua hotărâri din 2017 și ca acesta ar fi elementul de referință raportat la art 60 din legea 273/2004, opinând că, în această privință, instanța trebuia să aplice art II din Legea nr.57/2016 privind prelungirea efectelor sentinței nr. 160/AD/04.10.2013 până la data de 25.04.2025, împlinirea vârstei de 14 ani de către minora și art.111 alin 1 HG 579/2016 prin includerea la calculul termenului de 1 an a perioadei în care copilul a avut deschisă procedura adopției anterior intrării în vigoare a normelor metodologice.

Drept urmare, consideră că instanța trebuia să se raporteze la calcularea termenului de 1 an în care nu a putut fi identificat un adoptator intern la data de 26.11.2013 când a rămas definitivă sentința 160/AD/04.10.2013, deoarece conform art. 111 din HG 579/2016 trebuia să se țină cont și de termenul curs înainte de intrarea sa în vigoare în 2016.

De asemenea, apelantii reclamanti au arătat că art.60 din Legea nr.57/2016 se refera la identificarea unui adoptator, nu la formularea unei cereri privind adoptarea minorei, așa cum greșit a considerat instanța.

Sub acest aspect, au menționat că intervenienta Șărămăt Mariana a fost informată corect și legal, conform adresei 14394 din 12.07.2013, privind posibilitatea de adoptare a minorei Lucan Sorina, dreptul său de prioritate și demersurile pe care trebuia să le întreprindă dacă dorea adoptarea fetitei și că, în aceste condiții, intervenienta avea la dispoziție 2 modalități și 2 termene în care putea să o adopte pe minora : fie exercitarea priorității până pe 11.08.2013, fie formularea unei cereri de adopție, ulterioara obținerii atestatului și parcurgerii procedurii, ca orice alt cetățean cu domiciliul în România până pe data de 26.11.2015.

Au mai susținut că intervenienta nu a dorit adoptarea minorei Sorina Lucan, fapt declarat și în scris, dar și faptic, preferând să o adopte doar pe minora Andreea în anul 2013 când și-a obținut atestatul de familie adoptatoare, nu și pe Sorina, deși le-au fost date în plasament în aceeași perioadă și au avut deschisă procedura adopției în aceeași perioadă. Întrucât timp de aproape 5 ani de zile, nici intervenienta Șărămăt Marian, nici altă persoană nu a dorit să o adopte pe minora, în principal datorită originii ei, nimeni neparcurgând procedura de adopție astfel încât să fie identificat un adoptator, Sorina a devenit un copil greu adoptabil, iar oferirea ei spre adopție internațională a fost făcută cu întârziere, din punctul de vedere al apelantilor reclamanti, prin creșterea vârstei micșorându-i-se șansele de a fi adoptată.

În opinia acestora, asistenta maternală nu dorește să o adopte pe minoră, având în vedere faptul că din februarie 2018 până în prezent nu a parcurs niciunul dintre pașii legali în vederea adopției minorei, a depus doar cereri pe care și le-a tot retras, în prezent singura cerere menținută fiind cea din 24.08.2018 cerere care nu pare a fi însoțită de actele prevăzute în mod obligatoriu (acte stare civilă, caziere, adeverințe medicale, declarării autentice, etc).

Drept urmare, apelantii reclamanti consideră că, în mod gresit, a constatat instanța de fond, la fila 6 din sentința, ca intervenienta și-a pierdut dreptul de prioritate și ca, în acest caz, se poate vorbi doar de o cerere de adopție internă depusă de către d.na Șărămăt în calitatea sa de cetățean cu domiciliul în România față de cererea adopție internațională depusă de către familia Săcărîn, întrucât intervenienta Sărămăt nu ar fi formulat cerere de adopție, ci doar s-ar opune adopției internaționale.

Au apreciat, totodată, că se impune ca instanța să privească mai departe de acest dosar și să stabilească opțiunile legale pe care le are minora Lucan Sorina, respectiv dacă în acest moment există vreo siguranță privind adoptarea sa de către familia Șărămăt și dacă ea mai poate fi oferită adoptată de către familia Săcărîn în cazul neadoptării de familia Șărămăt.

Al treilea motiv de apel a vizat aprecierea greșită a instanței privind opinia copilului și interesul superior al minorei, apelantii reclamanti susținând că instanța, ținând cont mot-a-mot de opinia minorei, a apreciat gresit că este în interesul acesteia să rămână în mediul familial în care s-a dezvoltat până acum și nu să fie dislocată și să meargă într-o țară și cultură străină.

Sub acest aspect, au invocat disp. art.92 alin.3 din Legea nr.273/2004, conform căreia „Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului”, precum și ale art.15 alin. 3 din lege în conformitate cu care „anterior exprimării consimțământului, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 ani îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și ale consimțământului său la adopție, și va întocmi un raport în acest sens”.

Raportat la aceste dispoziții legale, apelantii reclamanti consideră că, în această situație specială în care minora a fost învățată de asistenta maternală cum să se comporte, fapt recunoscut de însăși dna Șărămăt, aflarea opiniei minorei în vârstă de 7 ani în lipsa unui psiholog în condițiile în care nu a fost sfătuită și informată de autoritățile statului în acest sens, a dus la formarea unei păreri eronate a instanței privind voința reală a minorei.

Au susținut că opinia minorei exprimată în fața instanței nu putea fi una obiectivă, minora neînțelegând situația în care se afla atât datorită vârstei cât și din cauza influenței negative exercitate de către asistenta maternală, fapt ce putut fi observat și în mod direct de către instanța, pe de o parte, când a vorbit cu minora singură și, pe de altă parte, în prezenta reclamantilor și a asistentei maternale, când atitudinea a fost diferită.

Consideră că minora dorește, în mod cert, să fie adoptată, ca orice copil orfan își dorește o stabilitate familială așa cum rezulta din înscrisurile de la dosar fiind agresivă cu "sora" sa Andreea care a fost adoptată, și ea nu, tipul de atașament față de asistenta maternală fiind unul de tip nesigur ezitant fără disponibilitate afectivă constantă, fiind vorba de un caz tipic în care un copil preferă răul existent decât un bine potențial pe care nici măcar nu și-l poate imagina.

Au mai susținut că din actele dosarului rezulta că asistenta maternală a tratat-o ca pe un copil cu probleme de întârziere în evoluție, mai mult chiar a încercat să o evalueze pentru a obține certificat de handicap/retard mental la data de 1 martie 2018 și a fost nevoie de întocmirea unui nou raport în 22.03.2018 pentru a se stabili situația reală, adresa nr.11035/27.03.2018 aflată la dosar arătând că însăși dna Șărămăt a recunoscut că învățat-o pe minora cum să se comporte. Acesta învățare a minorei cum să se comporte reiese din absolut toate rapoartele de potrivire, minora așteptând aprobarea acesteia și dorind să nu o supere dacă se joacă sau se apropie de familia Săcărîn.

În opinia apelantilor reclamanti, fetița are un potențial nativ neexploatat ca poate ajunge la un nivel intelectual peste cel mediu conform (fila 27 dosar), iar familia Saramat nu s-a ocupat de dezvoltarea fetei recomandându-se un logoped și citirea de povești pentru

dezvoltarea limbajului, fetița nefiind dezvoltată intelectual conform vârstei și potențialului său.

În consecință, considera ca opinia manifestată de fetița în fața instanței a fost una influențată prin dol de către asistenta maternală, solicitând instanței să o înlăture.

De asemenea, au solicitat ca, în privința interesului superior al minorei, instanța să pună față în față faptele și interesele intervenientei Sărămăt Marian cu faptele și interesele familiei SĂCĂRIN și să tragă o concluzie privind familia cea mai potrivită pentru Sorina, opinând că, decât o stabilitate într-un mediu în care minora nu este sprijinită să se dezvolte, este preferabilă o schimbare în bine și adoptarea fetiței de către familia Săcărin care își dorește și îi poate oferi Sorinei o educație superioară și o viață cu multe oportunități deschise.

Apelanții reclamanti s-au prezentat ca fiind doi oameni care au decis să adopte un copil orfan pentru ca acel copil să aibă o viață mai bună și mai frumoasă, pentru a avea o familie și a fi iubit, fără absolut niciun fel de interes propriu (au deja 2 copii), ca fiind 2 români buni și deștepți care s-au realizat pe plan profesional, material și familial și doresc să împartă rezultatele muncii lor și tot binele primit de la Dumnezeu cu un copil lipsit de noroc și părăsit de părinții lui.

Au precizat că Sorina a fost primul copil care li s-a oferit pentru adopție și au acceptat bucuroși această propunere, iar având în vedere vârsta și etnia Sorinei, au considerat că ajutorul va fi cu atât mai mare, din actele aflate la dosar rezultând că pot fi niște părinți buni pentru Sorina, că au disponibilitate afectivă, că iubesc copiii și că s-au purtat adecvat cu Sorina, ca sunt 2 oameni inteligenți (ambii cu studii superioare), echilibrați emoțional și cu abilități parentale care vor face tot posibilul ca Sorina să fie împlinită spiritual și intelectual alături de familia lor.

Au mai arătat că, în ciuda atitudinii rău voitoare a asistentului maternal, au continuat cu atitudinea bună și pozitivă, au fost răbdători, inventivi și cu tact astfel încât procesul de potrivire să se finalizeze cu succes și că, în ciuda tuturor dificultăților întâmpinate, își doresc să o adopte pe minora, au dezvoltat un atașament față de aceasta, o înțeleg și au intenția de a o ajuta pe aceasta să își dezvolte abilitățile native și să o sprijine în dezvoltarea intelectuală și să asigure siguranța emoțională a minorei. În privința caracteristicilor psihologice atât ei cât și cei doi copii ai lor privesc cu dragoste și interes venirea unui nou membru al familiei, rapoartele de potrivire relevând faptul că minora Lucan Sorina ar fi putut să se atașeze și ea de familia Sacarin dacă nu ar fi fost atitudine a subversivă a familiei Șărămăt.

Drept urmare, apelanții reclamanti consideră ca toate condițiile adopției internaționale sunt îndeplinite, ca nu există niciun impediment și este în interesul minorei ca aceasta să fie adoptată de către ei, întrucât au dovedit abilități parentale, afecțiune, tact și disponibilitate în integrarea treptată a minorei în familia lor, existând premisele ca minora se va dezvolte foarte bine alături de ei în casa lor, cu doi frați și doi căței, cu o familie extinsă care poate acorda sprijin (sora dlui familie Săcărin este psiholog având în America un ONG care se ocupa chiar de copii, tot în America fiind și fratele care este medic, familia Săcărin fiind integrată într-o comunitate de români, Sorina urmând să simtă cât mai puțin tranziția fiind înconjurată de toți acești vorbitori nativi de limba română).

Sub acest aspect, s-a solicitat să se țină cont de recomandările Raportului final privind potrivirea, unde se arată că soții Săcărin au abilități și experiență parentală, disponibilitate, răbdare, toleranță și pot oferi siguranță și stabilitate, recomandarea finală fiind că familia Săcărin este familia potrivită pentru minora Lucan Sorina, o familie empatică, sensibilă, cu un mediu afectiv stabil și cu copii.

Față de motivele invocate, au solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței, respingerea ca nefondată a cererii de intervenție a doamnei ȘĂRĂMĂȚ și pe fond încuviințarea adopției minorei LUCAN SORINA, de către soții SĂCĂRIN RAMONA ELENA și SĂCĂRIN GABRIEL, urmând ca, după adopție, fetița să poarte numele SĂCĂRIN SORÎNA VALERIE și să se dispune efectuarea cuvenitelor modificări în Registrul de stare civilă și eliberarea unui nou Certificat de naștere al minorei.

În motivarea apelului său, pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinti a susținut că, în mod gresit, prin sentința atacată, s-a admis cererea de intervenție principală formulată de intervenienta Șărămăt Mariana și s-a respins cererea de adopție internațională, în baza dispozițiilor art.60 alin.2 din Legea nr.273/2004, republicată, argumentându-se că termenul de un an trebuie raportat, în primul rând, la sentința civilă nr.77/AD/26.05.2017 de deschidere a procedurii de adopție pentru copilul Lucan Sorina, definitivă în data de 12.07.2017, chiar dacă anterior, prin sentința civilă nr.160/AD/14.10.2013, definitivă la data de 26.11.2013, se mai dispusese deschiderea procedurii de adopție pentru același copil.

Consideră că, adoptând această soluție, instanța de fond a omis prevederile art.111 alin.1 din Hotărârea Guvernului nr.579/2016 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.273/2004 privind procedura adopției, care instituie o serie de dispoziții tranzitorii în cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a normelor metodologice în evidența R.N.A., cum este și cazul copilului Lucan Sorina, dispunând că „În cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a / prezentelor norme metodologice în evidența R.N.A. pentru care s-a împlinit 1 termenul prevăzut de lege pentru a putea fi adoptați internațional, demersurile de potrivire ale acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art.87-89. Termenul prevăzut de lege se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura de adopție anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.”

A precizat apelanta pârâta DGASPC Mehedinti că, urmare a sentinței civile nr.77/AD/26.05.2017, definitivă la 12.07.2017, copilul are din nou deschisă procedura de adopție și devine automat, de la acea dată, eligibil pentru adopția internațională, întrucât în privința lui sunt incidente dispozițiile art.111 alin.1 din Normele Metodologice mai sus invocate, astfel încât, în cazul minorei Lucan Sorina, condiția stabilită de art. 60 alin.2 din Legea nr. 273/2004 republicată este îndeplinită, demersurile de identificare a unui adoptator în plan intern pentru acest copil fiind realizate.

A mai arătat că, anterior promovării ambelor acțiuni de deschidere a procedurii de adopție pentru copil, asistentul maternal a declarat în scris că nu dorește adopția copilului Lucan Sorina, declarația nr. 14224/10.07.2013, respectiv declarația nr. 10206/04.04.201, pentru ambele declarații fiind întocmite minute (fila 36-39 volum 3), precum și adresa nr. 14392/12.07.2013 (fila 41 volum 3) - dosar fond.

S-a menționat că, la data de 16.02.2018, pentru copil a fost generată lista cu familiile/persoanele eligibile pentru adopția internațională, fiind selectată familia Săcărin, cu reședință obișnuită în Statele Unite ale Americii, iar ulterior demarării procedurii adopției internaționale asistentul maternal a depus la DGASPC Mehedinti solicitări de a adopta copilul, dar și solicitări de retragere a solicitării de a adopta acest copil, după cum urmează:

- cererea nr. 14101/18.04.2018 și (fila 17 volum3) - dosar fond;
- cererea nr. 20066/29.05.2018 prin care Șărămăt Mariana asistent maternal solicită adopția copilului Lucan Sorina (fila 20 volum3) -dosar fond;
- cererea nr. 24411/27.06.2018 prin care soții Șărămăt solicită evaluare pentru eliberarea atestatului de familie aptă să adopte (fila 23-24 volum3) - dosar fond;
- din declarația 493/08.08.2018 a asistentului maternal Șărămăt Mariana recunoaște că a fost informată atât înainte cât și după depunerea dosarului de adopție de faptul că știe situația copilului Lucan Sorina pe care dorește să-l adopte în sensul că se află în proces de potrivire cu o familie adoptatoare. A declarat că dorește adopția fetei numai dacă procesul de potrivire al acesteia cu familia Săcărin eșuează (fila 22 volum3) - dosar fond;
- cererea nr. 30569/10.08.2018 prin care soții Șărămăt au retras cererea de evaluare pentru eliberarea atestatului de familie aptă să adopte nr. 24411/27.06.2018.(fila 21 volum3) - dosar fond;
- cererea nr.32364/24.08.2018 prin care soții Șărămăt solicită anularea cererii nr. 30569/10.08.2018.(fila 28 volum3) - dosar fond;

-cererea nr.32365/24.08.2018 (fila29 volum3) și 34429/06.09.2018 (fila 33-35 volum3) prin care soții Șărămăt solicită evaluarea în vederea eliberării atestatului de familie aptă să adopte - dosar fond;.

S-a subliniat că solicitările intervenientei Șărămăt Mariana și ale soțului acesteia de a adopta copilul Lucan Sorina au fost depuse după ce familia Săcărin a fost selectată din Registrul Național pentru Adopții, copilul aflându-se în proces de potrivire cu familia Săcărin.

Prin urmare, apelanta pârâtă consideră că lipsa de interes a familiei Șărămăt în privința adopției copilului Lucan Sorina și nedepunerea cererii de evaluare pentru eliberarea atestatului de familie aptă să adopte în termenele prevăzute de lege au condus la pierderea priorității în realizarea potrivirii cu copilul Lucan Sorina, menționând și faptul că intervenienta a adoptat un copil pe care anterior l-a avut în plasament și a beneficiat de prioritate la adopție, lucru de care nu a uzitat în prezenta cauză, deși cunoștea întreaga procedură de urmat.

Cât privește declarația copilului că nu ar dori să meargă la familia adoptatoare, s-a susținut că aceasta nu poate fi reținută, deoarece la data audierii, cât și în prezent copilul nu are 10 ani pentru a-și putea exprima consimțământul și a fost influențat de intervenienta, având în vedere că se află sub o măsură de protecție la aceasta.

Fată de motivele invocate, pârâta a solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței civile nr.26/18.02.2019 a Tribunalului Mehedinți pronunțată în dosarul 1871/101/2018, în sensul respingerii ca neîntemeiată a cererii de intervenție formulată de petenta Șărămăt Mariana și admiterii acțiunii formulate de reclamantii Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena de încuviințare a adopției internaționale a copilului Lucan Sorina.

În drept, s-au invocat dispozițiile art.466 și urm. din N.C.Pr.Civ. raportat la dispozițiile art. 88, art. 60 alin. 1 lit. b, din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției (r3) și art. 111 din Hotărârea nr. 579/2016.

Pârâta AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE, în *motivarea apelului său*, a susținut că sentința pronunțată de Tribunalul Mehedinți prin care a fost respinsă cererea de încuviințare a adopției internaționale pe motiv că nu ar fi îndeplinite cerințele legale prevăzute de dispozițiile aplicabile în materie o este nelegală, impunându-se înlăturarea statutarilor avute în vedere de către instanța de fond .

Sub un prim aspect, legat de motivarea primei instanțe în sensul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.60 alin. (2) din Legea 273/2004-republicată, apelanta pârâtă a arătat că, potrivit acestui act normativ, în cazul unei adopții internaționale în care adoptatorul/adoptatorii sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român, copilul poate deveni eligibil pentru o astfel de adopție (poate fi inclus în procedura de adopție internațională) dacă îndeplinește cumulativ 2 condiții, respectiv să aibă deschisă procedura de adopție și să se fi încercat în termenul prevăzut de lege identificarea unui adoptator/ familie adoptatoare cu reședința în România sau a unei rude cu reședința obișnuită în străinătate interesată să îl adopte.

A menționat că introducerea în legislația internă a unui termen în care este necesar să se încerce identificarea unui adoptator cu reședința obișnuită în România prealabil recurgerii la procedura adopției internaționale, este menită să operaționalizeze principiul subsidiarității adopției internaționale consacrat atât în Convenția ONU privind drepturile copilului cât și în Convenția de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale.

S-a arătat că, în ceea ce privește copilul Lucan Sorina, născută la data de 25.04.2011 în Drobeta Turnu Severin, jud.Mehedinți, Tribunalul Mehedinți a încuviințat deschiderea procedurii adopției interne, prin sentința civilă nr.160/AD/04.10.2013, definitivă la 26.11.2013, potrivit art. 29 alin.6 din Legea 273/2004 -republicată (forma în vigoare la acea dată), efectele juridice ale acestei sentințe încetând de drept la data de 26.11.2015, întrucât în termen de doi ani de la data rămânerii definitive a acestei hotărâri, DGASPC nu a identificat o persoană sau familie cu reședința în România care să adopte acest copil.

Au fost invocate prevederile art.52 alin (2) din Legea 273/2004, (republicată), potrivit căroră un copil devenea eligibil pentru adopția internațională dacă timp de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România, arătându-se că, raportat la acestea, copilul Lucan Sorina îndeplinea la data de 26.11.2015 condiția termenului impus de legea în vigoare la acea dată pentru a deveni eligibil pentru o adopție internațională.

S-a menționat totodată că, urmare a primei sentințe prin care a fost deschisă procedura adopției (Sentința Civilă nr.160/AD/04.10.2013), copilul este luat în evidența Registrului National pentru Adopții (R.N.A) și rămâne în această evidență și ulterior modificărilor legislative intervenite în luna august 2016, pe toată perioada celor 2 ani de valabilitate a efectelor primei sentințe prin care a fost obținut statutul de copil adoptabil de către minora Lucan Sorina fiind realizate demersuri pentru identificarea în plan intern a unei familii/persoane adoptatoare, fără a se reuși însă finalizarea unei adopții cu o familie/persoană cu reședința obișnuită în România.

În acest sens, apelanta pârâtă a arătat că, în cadrul potrivirii inițiale realizate pe durata de valabilitate a primei sentințe civile de deschidere a procedurii adopției, au fost selectate din R.N.A 120 de familii atestate din România, dintre acestea o singură persoană dorind să participe la o primă vizită a fetei, dar care a refuzat ulterior continuarea procedurii de adopție pe motiv că minora are trăsături specifice și evidente de etnie romă, sens în care s-a atasat situația cu istoricul potrivirilor inițiale astfel cum a fost generată de RNA la data de 11.03.2019.

A mai arătat că, la data de 12.08.2016, a intrat în vigoare Legea 57/2016 de modificare a Legii 273/2004 care, printre alte modificări, a introdus și reducerea termenului în care un copil cu procedura adopției deschisă poate deveni eligibil pentru o adopție internațională (de la 2 ani la 1 an), invocând prevederile art.60 alin.2 din Legea nr.273/2004 – republicată, în conformitate cu care „adopția prevăzută la alin (1) lit.b) este permisă pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin (1) lit.a) într-un termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției”.

În același timp, a precizat că art.111 alin (1) din Anexa Hotărârii Guvernului Nr. 579/2016 din 12 august 2016 (Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției) instituie o serie de dispoziții tranzitorii în cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a normelor metodologice în evidența R.N.A., cum este și cazul copilului Lucan Sorina, prevăzând că "în cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice în evidența R.N.A. pentru care s-a împlinit termenul prevăzut de lege pentru a putea fi adoptați internațional, demersurile de potrivire ale acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 87-89. Termenul prevăzut de lege se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura adopției anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice”.

A învederat că, urmare sentinței civile nr.77/AD/26.05.2017, definitivă la 12.07.2017, copilul are din nou deschisă procedura adopției și devine automat de la acea dată eligibil pentru adopția internațională, întrucât în privința lui sunt incidente dispozițiile art. 111 alin.1 din Normele Metodologice invocate și că, în același timp, în virtutea dispozițiilor art. 89 din normele metodologice care prevăd realizarea demersurilor de potrivire pentru adopția internațională simultan cu realizarea demersurilor de potrivire prevăzute pentru adopția internă prin utilizarea profilului greu adoptabil, copilul Lucan Sorina a fost inclus începând cu data de 20.07.2017 și în cadrul acestei secțiuni distincte a RNA. Prin această modalitate, demersurile de identificare în plan intern a unui adoptator au continuat și ulterior rămânerii definitive a Sentinței Civile nr. 77/AD/26.05.2017, persoanele/famiiliile atestate din România

având posibilitatea consultării informațiilor referitoare la acest copil până la data selectării unui adoptator din străinătate, dat fiind că, în conformitate cu dispozițiile art. 115 din norma metodologică, copilul pentru care în RNA există operată o mențiune de includere în potrivire cu o familie/persoană atestată, indiferent dacă aceasta este din România sau din străinătate, nu poate fi inclus și în alte demersuri de potrivire cu o altă familie/persoană atestată.

Concluzionând în privința acestui prim motiv de apel, apelanta pârâtă a arătat că, în cazul copilului Lucan Sorina, condiția stabilită de art.60 alin.2 din Legea 273/2004 este pe deplin îndeplinită, demersurile de identificare a unui adoptator în plan intern pentru acest copil fiind realizate atât pe durata de valabilitate a primei sentințe prin care i-a fost deschisă procedura de adopție, cât și ulterior sentinței civile nr. 77/AD/26.05.2017, urmare a faptului că prin crearea profilului copilului greu adoptabil demersurile de identificare în plan intern a unui adoptator au putut fi continuate până la data selectării/realizării potrivirii inițiale cu familia Săcărin, respectiv data de 22.02.2018, iar în prezent nu mai este posibilă realizarea potrivirii copilului cu o altă familie atestată din România prin accesarea profilului copilului greu adoptabil deoarece operează prevederile art.115 din norma metodologică.

A susținut că, și în situația în care s-ar putea aprecia că în privința sentinței civile nr.77/AD/26.05.2017 a Tribunalului Mehedinți nu s-a împlinit încă termenul de 1 an de la rămânerea sa definitivă, termen prevăzut de art. 60 alin.2 din Legea 273/2004, în redactarea în vigoare la momentul pronunțării acestei sentințe, totuși este de observat că în speță sunt pe deplin incidente și aplicabile dispozițiile art.111 alin.1 teza finală din Anexa la HG nr. 579/2016, respectiv, la calculul termenului prevăzut de art. 60 alin.2 din Legea 273/2004 trebuie inclusă și perioada în care minora a avut deschisă procedura adopției prin sentința civilă nr. nr.160/AD/04.10.2013 a Tribunalului Mehedinți.

Referitor la admiterea de către instanța de fond a cererii de intervenție a petentei Șărămăt Mariana și "constatarea formulării de către intervenientă a cererii de adopție în termenul de 1 an", apelanta pârâtă ANPDCA a susținut că s-a făcut o greșită interpretare a textului art. 60 alin.(2) din Legea 273/2004, nu numai în considerarea argumentelor expuse anterior, dar și prin prisma faptului că textul art.60 alin.2 din Legea nr.273/2004 instituie drept condiție pentru demararea procedurii adopției internaționale imposibilitatea "identificării unui adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România în termen de....", și nu existența/formularea unei cereri de adopție de către orice persoană interesată la un moment dat de adopția unui copil.

A menționat că, plecând de la principiul consacrat de convențiile internaționale cât și de Jurisprudența CEDO, conform căruia în cadrul procedurilor de adopție se încearcă găsirea unei familii pentru un copil și nu a unui copil pentru o familie, identificarea unui adoptator în plan intern pentru un copil adoptabil se realizează de către DGASPC în cadrul etapei de potrivire descrise la art.39-41 din Legea 273/2004 (secțiunea a 3-a a Capitolului III - procedura adopției interne), iar o condiție esențială în cadrul acestei identificări și selecții a celei mai potrivite persoane/familii este aceea ca respectiva familie/persoană să dețină un atestat valabil și să figureze în evidența Registrului Național pentru adopții (RNA).

Totodată, consideră că, în raport de solicitările formulate prin cererea de intervenție, instanța de fond a acordat mai mult decât i s-a cerut, întrucât intervenienta Șărămăt Mariana nu a solicitat să se constate că a formulat cerere de adopție, cerere care de altfel nici nu putea fi formulată potrivit cadrului normativ în vigoare decât ulterior obținerii atestatului și parcurgerii demersurilor administrative prealabile sesizării instanței judecătorești, inclusiv cele care vizează identificarea din RNA a unei persoane/familii atestate (potrivirea inițială).

În legătură cu aplicarea dispozițiilor art.30 din Legea 273/2004, apelanta pârâtă ANPDCA a susținut că cererea de intervenție promovată de petenta Șărămăt Mariana este neîntemeiată, având în vedere că prevederile acestui text de lege sunt următoarele:

"(1) În situația stabilirii adopției ca finalitate a planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a informa persoanele alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, cu privire la acest demers. Data la care

a fost realizată informarea, precum și modalitatea concretă în care s-a realizat aceasta se consemnează într-un proces-verbal.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care intenționează să adopte copilul alături de care s-au bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, au obligația să depună cererea privind eliberarea atestatului în termen de maximum 30 de zile de la data semnării procesului-verbal. Pentru motive obiective, neimputabile solicitantului, la cererea motivată a acestuia, termenul poate fi prelungit cu maximum 10 zile.

(3) Nedepunerea cererii în termenele prevăzute la alin. (2) conduce la pierderea priorității în realizarea potrivirii cu copilul respectiv."

Raportat la aceste dispoziții legale, a precizat că prima deschidere de procedură a adopției pentru copilul Lucan Sorina a fost stabilită prin sentința civilă nr. 160/AD/04.10.2013, definitivă în data de 26.11.2013, iar cea de-a doua deschidere de procedură s-a realizat ca urmare a sentinței civile nr. 77/AD/26.05.2017, definitivă în data de 12.07.2017 și că ambele proceduri de deschidere a adopției au fost demarate după ce DGASPC a informat asistentul maternal asupra faptului că fetița Lucan Sorina urma să fie declarată adoptabilă însă acesta a declarat în scris că nu dorește adopția copilului (aspecte ce rezultă din declarația nr.14224 din 10.07.2013, declarația nr.10206 din 04.04.2017, adresa DGASPC nr.14394/12.07.2013, minutele nr.1889/10.07.2013 și nr.302/04.04.2017- existente la dosarul cauzei).

În acest context, consideră că nu este lipsită de relevanță nici conduita pasivă, greu de înțeles, a asistentului maternal care pe toată perioada celor 2 ani de valabilitate a efectelor primei sentințe prin care a fost obținut statutul de copil adoptabil de către minora Lucan Sorina și nici în perioada celor 7 luni în care se putea realiza potrivirea acestui copil prin utilizarea profilului greu adoptabil nu și-a exprimat nici un moment intenția de a adopție și nici nu a depus cerere pentru eliberarea atestatului, însă ulterior selecției și realizării potrivirii copilului cu familia Săcărin în cadrul procedurii adopției internaționale a optat să inițieze o serie demersuri în acest sens prin care, în fapt, a blocat finalizarea adopției internaționale a copilului de către familia Săcărin.

Sub acest aspect, a menționat că, așa cum a reținut și instanța de fond în considerentele sentinței Civile nr.26/18.02.2019 (pag 6-7), demersurile asistentului maternal au fost inițiate abia în data de 18.04.2018 (adresa 14101), astfel încât DGASPC Mehedinți a luat la cunoștință de intenția de adopție a acestuia ulterior datei de 22.02.2018, dată la care a fost admisă potrivirea inițială a copilului cu familia Săcărin, etapă ce a fost realizată în conformitate cu prevederile legale incidente în materia derulării procedurii adopției internaționale.

În ceea ce privește opinia copilului, a solicitat a se lua în considerare faptul că potrivit prevederilor art.15 din Legea nr.273/2004 privind procedura adopției și art.463 Cod Civil, existența consimțământului la adopție reprezintă o condiție de fond pentru admisibilitatea acțiunii de încuviințare a adopției numai în cazul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, iar potrivit prevederilor art.92 alin. (2) și (3) din lege, în situația în care se decide solicitarea opiniei unui copil care nu a împlinit vârsta de 10 ani, aceasta trebuie luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, în raport cu vârsta și gradul de maturitate al copilului, instanța judecătorească având însă posibilitatea de a decide o soluție contrară opiniei exprimate de copil, cu motivarea rațiunilor care au condus la înlăturarea opiniei acestuia.

A susținut apelanta pârâtă că, având în vedere atitudinea necooperantă a persoanelor la care locuiește copilul, climatul general tensionat în care s-a realizat relaționarea copilului cu familia Săcărin datorat neimplicării asistentului maternal în facilitarea interacțiunii copilului cu membrii familiei adoptatoare, toate aceste aspecte fiind de natură a tulbura echilibrul afectiv al copilului, opinia copilului la acest moment exprima mai mult dorințele adulților sub influența cărora se află și mai puțin dorințele și nevoile lui reale.

Drept urmare, apelanta pârâtă ANPDCA a opinat în sensul că, raportat la concluziile specialiștilor DGASPC Mehedinți redacte în cuprinsul Raportului privind evoluția relațiilor

dintre copilul Lucan Sorina și familia adoptatoare Săcărin, această familie a arătat de la bun început, fără ezitări, că dorește cu adevărat să adopte acest copil pentru a-i oferi siguranță, stabilitate și o șansă reală la o familie permanentă, se poate da efect principiului interesului superior al copilului prin integrarea Sorinei în cadrul familiei Săcărin, care a demonstrat cu bună credință disponibilitatea, răbdarea, toleranța și atitudinea pozitivă față de întreaga situație de fapt pe care o traversat-o în realizarea acestei adopții.

Față de motivele invocate, a solicitat admiterea apelului, schimbarea în tot a Sentinței Civile nr.26/18.02.2019 și, în urma rejudecării cauzei, admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată de reclamantul Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena în sensul încuviințării adopției internaționale a copilului Lucan Sorina în favoarea adoptatorilor Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena și respingerea ca neîntemeiată a cererii de intervenție formulată de Șărămăt Mariana.

În drept, a invocat dispozițiile art. 466 și urm. Din N.C.Pr.Civ. raportat la dispozițiile art. 88, art. 60 din Legea nr.273/2004 privind procedura adopției (r3) și art.111 din Anexa Hotărârii Guvernului nr.579/2016-Normele metodologice de aplicare a Legii nr.273/2004 privind procedura adopției.

Examinând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate, în limitele efectului devolutiv prevăzute de art.477-478 CPC, Curtea apreciază că apelurile sunt fondate, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Cu prioritate, Curtea urmează a se pronunța asupra motivelor de nelegalitate legate de nerespectarea la prima instanță a cadrului procesual, prin acordarea a mai mult decât s-a cerut sau a ceea ce nu s-a cerut și de aplicarea greșită a dispozițiilor legale.

În privința primului motiv de nelegalitate invocat în reclamanți și de pârâta Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, conform căruia prima instanță, constatând că intervenienta a formulat cerere de adopție în termenul de 1 an prevăzut de art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004, republicată, s-a pronunțat asupra a ceea ce nu s-a cerut, se constată că cererea de intervenție formulată de intervenienta Șărămăt Mariana nu cuprinde, într-adevăr, un astfel de petit.

Prin această cerere (filele 87-105, vol.II, dosar Tribunal), s-a solicitat numai introducerea și conceptarea în cauză a intervenientei Șărămăt Mariana, în calitate de asistent maternal, delegat cu exercițiul drepturilor și obligațiilor cu privire la persoana minorei Lucan Sorina, citarea mamei firești a minorei, Lucan Loredana, efectuarea în cadrul procedurii a anumitor acte procesuale (ascultarea și solicitarea opiniei minorei, suspendarea judecății conform art.413, alin.1, pct.1 și 2 CPC, până la soluționarea plângerilor penale formulate de intervenientă) și s-au formulat apărări de fond în sensul respingerii cererii de adopție internațională, pe considerentul că nu este în interesul superior al minorei.

În aceste condiții, în care intervenienta nu a solicitat a se constata că a formulat cerere de adopție în termenul de 1 an prevăzut de art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004, greșit s-a considerat prima instanță investită cu o astfel de cerere, pronunțându-se în afara limitelor cadrului procesual fixate de părți, cu încălcare art.22, alin.6 CPC.

Drept urmare, se apreciază că acest prim motiv de apel este întemeiat.

În ceea ce privește celelalte solicitări din cererea de intervenție principală, legate de introducerea în cauză a intervenientei și a mamei firești ori efectuarea anumitor acte procesuale, Curtea constată că intervenienta, singura în măsură să critice omisiunea primei instanțe de se pronunța asupra unora dintre aceste solicitări ori modul lor de soluționare, nu a declarat apel, astfel încât, în virtutea efectului devolutiv, să determine examinarea în fond a acestora ori verificarea legalității actelor dispuse de instanță.

În altă ordine de idei, se constată că, în urma admiterii în principiu a cererii de intervenție principală, asistentul maternal Șărămăt Mariana a figurat ca parte în cauză în calitate de intervenientă, iar asupra judecății prezentei cereri de adopție internațională în contradictoriu și cu mama firească a minorei, instanțele s-au pronunțat deja cu autoritate de lucru judecat, prin respingerea ca inadmisibilă în principiu a cererii de intervenție principală

formulată de aceasta, prin încheierea din data de 21.09.2018 a Tribunalului Mehedinți, dispoziție menținută prin decizia nr.4/10.10.2018, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 1871/101/2018/a1.

Referitor la solicitarea de respingere a cererii adopție internațională din cuprinsul cererii de intervenție, Curtea constată că aceasta este o simplă apărare de fond, aspectele invocate, inclusiv cele legate de opinia exprimată de minoră cu privire la adopție, putând fi avute în vedere cu ocazia examinării interesului superior al copilului.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv de nelegalitate, Curtea apreciază că prima instanță, reținând că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru încuviințarea adopției internaționale, a făcut o gresită interpretare și aplicare a prevederilor Legii nr.273/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr.57/2016, precum și a normelor metodologice de aplicare a acestui act normativ, aprobate prin HG nr.579/2016.

Astfel, se constată că față de minora Lucan Sorina a fost deschisă o primă procedură a adopției interne în anul 2012, prin sentința civilă nr.211/07.12.2012, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.9298/101/2012.

Urmare a modificărilor aduse Legii nr.273/2004 de Legea nr.57/2016, s-a considerat necesară demararea unei alte proceduri de deschidere a adopției interne în temeiul acestui nou act normativ, aceasta realizându-se prin sentința civilă nr.77/26.05.2017, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr.2064/101/2017, sentință definitivă prin neapelare.

Este adevărat că, examinând condițiile impuse de lege pentru încuviințarea adopției internaționale, instanța trebuie să se raporteze la această din urmă hotărâre judecătorească, dat fiind că a fost pronunțată sub imperiul legii aplicabile la momentul declanșării procedurii. Însă, trebuie avut în vedere că, în privința procedurii adopției, Legea nr.57/2016 este un act normativ de modificare a unui alt act normativ (Legea nr.273/2004), astfel că sub aspectul aplicării în timp, relevante sunt dispozițiile tranzitorii ce reglementează situațiile în care procedura adopției față de minor a fost declansată sub imperiul legii vechi și continuă sub legea nouă.

Potrivit art.60, alin.1, lit.b din Legea nr.273/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr.57/2016, „ *Adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența A.N.P.D.C.A. și numai în următoarele situații:(...) b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;(...)*”, iar în conformitate cu alineatul 2 al aceluiași articol „ *Adopția prevăzută la alin. (1) lit. b) este permisă pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), într-un termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției*”.

Prin HG nr.579/2016 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a Legii nr.273/2004, aceasta cuprinzând și norme tranzitorii ce reglementează situațiile în care procedura de adopție se situează în timp sub imperiul celor două acte normative (Legea nr.273/2004 și Legea nr.57/2016).

Astfel, art.111, alin.1 din HG nr.579/2016 prevede că „ *În cazul copiilor aflați la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice în evidența R.N.A. pentru care s-a împlinit termenul prevăzut de lege pentru a putea fi adoptați internațional, demersurile de potrivire ale acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 87 - 89. Termenul prevăzut de lege se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura adopției anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice*”.

Minora Lucan Sorina se află în situația avută în vedere de dispoziția tranzitorie enunțată, întrucât aceasta se afla în evidența R.N.A. la momentul intrării în vigoare a normelor metodologice și în cazul său o procedura adopției interne a fost deschisă anterior

intrării în vigoare a acestor norme, prin sentința civilă nr.211/07.12.2012 a Tribunalului Mehedinți.

În aceste condiții, intervalul de timp scurs de la data rămânării definitive a acestei hotărâri judecătorești până la intrarea în vigoare a normelor metodologice (12.08.2016 – data publicării HG nr.579/2016 în Monitorul Oficial) trebuie luat în considerare în calculul termenului de 1 an prevăzut de art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004 și cum acest interval este mai mare de 1 an, adoptia internațională putea fi declanșată și încuviințată imediat după momentul rămânării definitive a sentinței civile nr.77/26.05.2017 a Tribunalului Mehedinți de deschidere a procedurii adopției minorei în temeiul noului act normativ.

Pe de altă parte, Curtea reține că termenul de un an prevăzut de art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004 nu are în vedere formularea unei simple cereri de adopție de către o persoană sau familie care dorește să adopte, astfel cum a interpretat prima instanță aceste prevederi, ci identificarea unui adoptator/familii adoptatoare, aceasta fiind sintagma folosită de textul de lege menționat.

Din etapele procedurii adopției interne reglementate în capitolul III din Legea nr.273/2004 și în capit.II-VIII din normele metodologice rezultă că identificarea unui adoptator sau a unei familii adoptatoare se realizează în etapa de potrivire, prin selectarea acestora din lista generată de R.N.A a tuturor persoanelor/famiiliilor atestate care răspund nevoilor fiecărui copil (art.39 și 40 din Legea nr.273/2004, art.41 din HG nr.579/2016).

Este adevărat că, potrivit art.39, alin.2 din Legea nr.273/2004, „ *Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior*” și că aceste persoane, între care și asistentul maternal, sunt incluse cu prioritate în lista generată de R.N.A., în conformitate cu art.41, alin.3 din HG nr.579/2016. Însă, chiar și în cazul acestor persoane, pentru includerea în listă este necesară deținerea atestatului de adoptator/familie adoptatoare, în acest sens art.39, alin.2 teza finală din lege prevăzând expres că „*în potrivire se includ numai acele rude și persoane care dețin atestat valabil de persoană/familie adoptatoare*”.

În cauza de față, este cert că, în intervalul de 6 luni scurs de la data rămânării definitive a sentinței nr.77/26.05.2017 de deschidere a procedurii adopției interne (12.07.2017-12.01.2018), termen în care putea fi exercitat dreptul prioritar la adopție de către rudele copilului din familia extinsă sau de persoanele prevăzute de art.39, alin.3 din Legea nr.273/2004, intervenienta Săramăt Mariana nu a formulat o cerere prin care să-si exprime clar intenția de a o adopta pe minora Lucan Sorina, o astfel de cerere intervenind abia la data de 16.04.2018 (fila 17, vol.III dosar Tribunal). În plus, se constată că intervenienta nu detine, nici la momentul soluționării prezentului apel, atestatul prevăzut de art.18, alin.5 din lege, condiție esențială impusă de art.39 pentru includerea în lista posibilibor adoptatori, astfel că aceasta nu putea fi identificată, după procedura prevăzută de lege, ca adoptator al minorei Lucan Sorina.

Referitor la susținerea intervenientei în sensul că a fost în imposibilitatea exercitării dreptului prioritar la adopție, datorită faptului că managerul de caz nu i-ar fi adus la cunoștință acest drept cu respectarea art.30 din Legea nr.273/2004, Curtea constată că, potrivit art.31, alin.2 din HG nr.579/2016, această obligație de informare trebuie îndeplinită în termen de 5 zile de la stabilirea adopției interne ca finalitate a planului individualizat de protecție, iar nu de la deschiderea procedurii adopției interne, cum gresit a interpretat instanța de fond. Textul de lege prevede și faptul că această informare se poate realiza „ verbal sau prin intermediul unei notificări transmise prin poștă, fax sau poștă electronică”, în conformitate cu alineatul 3 întocmirea unui proces-verbal fiind necesară numai atunci când informarea se realizează verbal, nu și în celelalte cazuri, „ termenul maxim prevăzut de lege pentru depunerea cererii privind eliberarea atestatului calculându-se de la data primirii notificării”.

În spetă, după întocmirea planului individualizat de protecție având ca finalitate adopția minorei și după intrarea în vigoare a Ordinului nr.617/2013, privind aprobarea unor măsuri vizând transparența unor etape administrative derulate în cadrul procedurilor de adopție, asistentului maternal i-au fost aduse la cunoștință aspectele prevăzute la art.31, alin.1, lit.a-e din HG nr.579/2016, inclusiv dreptul de prioritate la adopție și durata maximă a procedurilor vizând acordarea atestatului de persoană/familie aptă să adopte, prin adresa nr.14392/12.07.2013 (fila 41, vol.III, dosar Tribunal), nefiind necesară în acest caz întocmirea procesului-verbal, din moment ce informarea s-a realizat prin intermediul unei notificări prin poștă.

Au fost respectate, asadar, de către direcție obligațiile privind informarea asistentului maternal în conformitate cu disp. art.30, alin.1 din Legea nr.273/2004 și cu normele metodologice, dar intervenienta, fiind informată cu privire la dreptul său prioritar la adopție, a declarat, atât în urma primei hotărâri judecătorești de deschidere a procedurii adopției interne, cât și a celei de-a doua că nu dorește să o adopte pe minora Lucan Sorina (filele 142-144, vol.II, dosar Tribunal).

Pe de altă parte, verificarea de către instanță a legalității modului de îndeplinire a acestor acte în prezenta cauză nu este necesară, în condițiile în care, așa cum s-a arătat anterior, prin cererea de intervenție, nu s-a solicitat constatarea declanșării adopției interne și adopția minorei de către asistentul maternal, iar din actele dosarului nu reiese că s-ar fi formulat o cerere de repunere în termenul de exercitare a dreptului prioritar la adopția minorei de către asistentul maternal pentru motivele legate de modul în care s-a realizat informarea prevăzută de art.30 din Legea nr.273/2004.

Prin urmare, era îndeplinită condiția impusă de art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004 pentru încuviințarea adopției internaționale, întrucât în termen de un an de la data rămânerei definitive a sentinței nr.77/26.05.2017 a Tribunalului Mehedinți, prin care s-a dispus deschiderea procedurii adopției interne pentru minora respectiv nu a fost identificat niciun adoptator cu reședința în România, potrivit procedurii reglementate de Legea nr.273/2004.

Nu în ultimul rând, Curtea apreciază că trebuie avut în vedere și faptul că minora Lucan Sorina a fost luată în evidențele R.N.A. ca un copil greu adoptabil, caz în care, în conformitate cu art.89 din HG nr.579/2016, procedura de potrivire prevăzută pentru adopția internațională „se realizează simultan cu demersurile de potrivire din cadrul procedurii adopției interne vizând consultarea și utilizarea profilului copilului greu adoptabil”.

Este cert că, în această situație specială, cele două proceduri pot merge în paralel până în momentul în care, în procesul de potrivire, este identificat un adoptator sau familie adoptatoare, fie pe plan intern, fie în cadrul adopției internaționale. O dată declanșată, însă, una dintre proceduri, în funcție de cum este identificat mai întâi un adoptator cu reședința în România ori un adoptator internațional, cealaltă procedură încetează sau, cel puțin, trebuie considerată suspendată, până la finalizarea celei dintâi declanșate, întrucât, așa cum prevede art.115 din HG nr.579/2016, „copilul pentru care, potrivit prezentelor norme metodologice, există în R.N.A. mențiunea că se află într-o anumită etapă a procedurilor de potrivire cu un anumit/o anumită adoptator/familie adoptatoare nu va mai fi inclus în alte demersuri de potrivire (...)”.

În spetă, o dată demarată procedura adopției internaționale, prin identificarea, în urma parcurgerii procesului de potrivire, a familiei adoptatoare Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona, procedura adopției interne nu mai putea continua, fiind lipsită de relevanță formularea unei cereri de adopție după această dată, chiar și de către persoanele având un drept prioritar. Or, intervenienta a formulat prima cerere în care și-a exprimat dorința de o adopta pe minora abia la data de 18.04.2018, după declansarea procesului de potrivire a minorei cu familia Săcărin (22.02.2018), această cerere neputând declanșa reluarea procedurii adopției interne înaintea finalizării celei a adopției internaționale, pentru motivele expuse anterior.

În atare situație, Curtea apreciază că, printr-o interpretare gresită a disp. art.60, alin.2 din Legea nr.273/2004 și a normelor metodologice de aplicare a acestui act normativ aprobate

prin HG nr.579/2016, s-a retinut de către tribunal că nu sunt îndeplinite condițiile de legalitate pentru încuviințarea adopției internaționale.

În ceea ce privește interesul superior al copilului, cerință esențială pentru încuviințarea adopției, Curtea urmează a pleca, în examinarea acestui interes, de la premisa că adopția a fost stabilită ca finalitate a planului individualizat de protecție pentru minora Lucan Sorina, urmărindu-se găsirea unei familii care să răspundă nevoilor minorei și în cadrul căreia aceasta să se bucure de sprijin și afecțiune.

Din documentele înaintate de ANPDCA, inclusiv din istoricul de caz al minorei, rezultă că aceasta are profilul copilului greu adoptabil, situație care nu se poate decât agrava, pe măsura înaintării minorei în vârstă. Totodată, atitudinea oscilantă a asistentului maternal și a sotului acesteia cu privire la adopția minorei și eliberarea atestatului de adoptator/familie valabilă (formularea de cereri în acest sens, urmată de retragere acestora sau nedepunerea documentelor necesare), precum și rămânerea acestora în pasivitate timp de 5 ani cât minora s-a aflat în plasamentul lor nu demonstrează hotărârea fermă a asistentului maternal și sotului acesteia de a parcurge și finaliza în viitor procedura adopției interne în ceea ce o privește pe minora Lucan Sorina.

În aceste condiții, finalizarea prezentei proceduri în sensul încuviințării adopției internaționale ar conduce la atingerea scopului pe care toate măsurile propuse prin planul individualizat de protecție l-au urmărit, încă de la momentul intrării minorei în sistemul de protecție socială, adopția oferind stabilitate și siguranță în ceea ce privește creșterea acesteia în cadrul unei familii.

De asemenea, Curtea apreciază că, în examinarea interesului superior al minorei, trebuie avut în vedere că, la acest moment, nu sunt în derulare în paralel două proceduri de adopție, una internă și una internațională, pentru a se pune în balanță și a se compara situațiile a două familii și perspectivele pe carea acestea le pot oferi în ceea ce privește dezvoltarea minorei în viitor. În aceste condiții, Curtea urmează a avea în vedere exclusiv interesul superior al minorei din perspectiva adopției acesteia de către reclamantii Săcărin Gabriela și Săcărin Ramona Elena.

Un prim aspect care trebuie luat în considerare este desigur opinia minorei Lucan Sorina în legătură cu adopția acesteia de către reclamantii. La prima instanță, potrivit consemnărilor din procesul verbal întocmit de instanță, opinia exprimată de minora a fost în sensul că dorește să rămână în familia asistentului maternal și că nu vrea să plece în America cu reclamantii.

Dat fiind că, în prezent, minora are vârsta de 8 ani, iar la momentul audierii sale de către prima instanță avea vârsta de 7 ani, se reține că, potrivit art.92, alin.1 din Legea nr.273/2004, consimțământul său la adopție nu era necesar pentru încuviințarea acesteia.

În conformitate cu alineatul 3 al aceluiași articol, „*Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate*”.

În speță, din rapoartele de evaluarea psihologică a minorei Lucan Sorina, precum și din constatările psihologilor prezenți pe parcursul întâlnirilor de relaționare a minorei cu reclamantii rezultă că aceasta nu are maturitatea necesară exprimării unei opinii obiective privind adopția sa.

Sub acest aspect, trebuie avut în vedere că întregul proces de potrivire cu reclamantii s-a derulat într-un climat tensionat, că asistentul maternal în grija căreia minora s-a aflat de la o vârstă fragedă, intervenienta Sărămăt Mariana, și-a manifestat expres opoziția față de adopția minorei de către familia Săcărin și și-a exprimat în repetate rânduri opinia negativă în ceea ce îi privește pe adoptatori, inclusiv prin formularea unor plângeri penale împotriva acestora. Dată fiind vârsta minorei, lipsa maturității emotionale, atașamentul său față de persoana în îngrijirea căreia s-a aflat în ultimii 7 ani și față de familia asistentului maternal, ascendentul moral al acesteia, este cert că, în exprimarea opiniei în fața instanței, minora nu

avea cum să nu se lase influențată de atitudinea și opiniile asistentului maternal cu privire la adopție și la persoanele adoptatorilor.

În acest context, trebuie evaluată opinia minorei și Curtea apreciază că această opinie nu a fost una obiectivă, din perspectiva art.92, alin.3 din Legea nr.273/2004 neputând fi luată în considerare ca primordială în examinarea interesului superior al minorei.

Totodată, fără a ignora necesitatea asigurării unei continuități în creșterea minorei, Curtea apreciază că interesul superior al acesteia nu poate fi analizat exclusiv prin raportare la impactul emotional imediat pe care luarea minorei din cadrul familiei în îngrijirea căreia s-a aflat în ultimii 7 ani și deplasarea sa în străinătate le va produce, acestea fiind inerente oricărei adopții internaționale și oricărei schimbări a mediului și stilului de viață, mai ales în acele situații în care copilul a început a dezvolta un anumit atașament față de persoanele în grija cărora s-a aflat.

Din punctul de vedere al Curții, interesul superior al copilului nu trebuie examinat prin raportare la situația imediată a acestuia, ci în perspectiva viitorului său, ținând seama de nevoile materiale și de dezvoltare – fizice, psihologice, de educație și sănătate, de securitate, stabilitate pe termen lung.

Or, din această perspectivă, familia Săcărin prezintă garanțiile că va putea oferi în viitor minorei Lucan Sorina sprijinul material și moral și afecțiunea de care aceasta are nevoie.

În primul rând, este de netegăduit dorința reclamantilor și disponibilitatea afectivă a acestora de o avea pe minoră în rândul familiei lor, atitudinea lor fiind fermă în sensul adopției minorei Lucan Sorina încă de la indentificare lor în urma procesului de potrivire și rămânând neschimbată pe parcursul derulării procedurii, în ciuda dificultăților întâmpinate. Atitudinea acestora pe tot timpul derulării prezentei proceduri de adopție internațională, precum și calitățile și abilitățile lor parentale, astfel cum au fost relevate de rapoartele de evaluare psihologică demonstrează capacitatea acestora de a o îngriji pe minoră, de a răspunde nevoilor acesteia și a-i oferi un mediu afectiv adecvat, moral și empatic.

De asemenea, din înscrisurile de la dosar rezultă că reclamantii dispun de mijloace materiale pentru a asigura minorei o creștere și o educație corespunzătoare și pentru a o ajuta să-și dezvolte abilitățile native. Potrivit rapoartelor de evaluare psihologică și studiilor efectuate la domiciliul acestora în vederea adopției, reclamantii sunt realizați din punct de vedere profesional și locuiesc împreună cu cei doi copii biologici într-o suburbie a New York-ului, fiind integrați într-o comunitate de români și implicați în activitățile acesteia, aparțin de o biserică românească și intenționează să o crească pe minoră în credința creștin ortodoxă. Acestia pot beneficia de sprijin moral și consiliere psihologică în ceea ce privește comunicarea și creșterea minorei inclusiv din partea membrilor familiei extinse, dat fiind că sora reclamantului Săcărin Gabriela detine o agenție care furnizează servicii educaționale pentru copii cu nevoi speciale. Există astfel premisele că și impactul emotional inherent luării minorei din mediul cu care s-a familiarizat și deplasării acesteia în străinătate va putea fi atenuat, în așa fel încât adaptarea acesteia la o altă cultură și la noul stil de viață să fie mai ușoară.

Sub acest aspect, instanța de apel reține și faptul că simpla opinie negativă a asistentului maternal cu privire la adoptatori nu pot fi luată în considerare, susținerile acesteia din sesizările și plângerile penale formulate, în sensul că adoptatorii ar pune în vreun fel în pericol sănătatea și siguranța minorei fiind lipsite de orice fundament probatoriu și contrazise de rapoartele de evaluare psihologică a adoptatorilor.

Ca ultim aspect, Curtea reține că din rapoartele întocmite cu ocazia întâlnirilor de potrivire nu rezultă o incompatibilitate evidentă între familia Săcărin și minora Lucan Sorina sau respingerea fermă a acestora de către minoră, mai ales dacă se au în vedere circumstanțele speciale în care minora s-a întâlnit, a putut comunica și relationa cu reclamantii și copiii firești ai acestora, și anume în prezenta asistentului maternal, a sotului sau a copiilor majori ai acestora, persoane a căror atitudine și opinie față de adopția minorei de către soții Săcărin au

fost evident exprimate. Din plansele foto si din rapoartele de potrivire practică rezultă totuși că, și în aceste conditii, când procesul de relaționare a minorei cu familia Săcărin nu s-a realizat în prezenta asistentului maternal și minora nu a simțit nevoia de a avea aprobarea acesteia, a interacționat progresiv cu reclamantii și copiii acestora.

Totodată, se reține că raportul final de potrivire dintre copil și adoptator/familia adoptatoare concluzionează, în ceea ce privește compatibilitatea dintre minoră și reclamantii, că aceștia prezintă abilități și experiență parentale, că au demonstrat disponibilitate, răbdare, toleranță, atitudine pozitivă în satisfacerea adecvată a nevoilor copilului, demonstrând că-și doresc cu adevărat să adopte copilul, să-i ofere siguranță și stabilitate, o șansă reală la o familie permanentă, propunându-se încuviințarea adopției minorei de către reclamantii.

Având în vedere toate aceste argumente, Curtea apreciază că adopția minorei Lucan Sorina de către reclamantii Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena este în interesul superior al minorei, astfel încât se impune admiterea cererii reclamantilor și încuviințarea adopției.

Prin urmare, apelurile sunt fondate urmând ca, în temeiul art.480, alin.1-3 CPC, să fie admise și să fie schimbată sentința atacată în sensul admiterii în parte a acțiunii principale și încuviințării adopției minorei Lucan Sorina de către reclamantii Săcărin Gabriel și Săcărin Ramona Elena.

În conformitate cu art.473, alin.1 C.civil, minora urmează a purta numele de familie al adoptatorilor, anume acela de „Săcărin”.

În ceea ce privește solicitarea reclamantilor ca minora să poarte prenumele de Sorina Valerie, Curtea reține că, potrivit art.473, alin.3 C.civil, schimbarea prenumelui minorei, cu ocazia încuviințării adopției, este posibilă numai pentru motive temeinice și cu consimțământul minorului care a împlinit vârsta de 10 ani. Cum în cuprinsul cererii de chemare în judecată, reclamantii nu au indicat niciun motiv pentru care consideră că se impune schimbarea prenumelui minorei, astfel încât instanța să poată aprecia asupra temeiniciei acestuia, iar minora nu are vârsta de 10 ani, pentru a-și putea exprima consimțământul la schimbarea prenumelui, Curtea constată că nu sunt îndeplinite condițiile art.473, alin.3 C.civil, motiv pentru care această cerere va fi respinsă.

Se va dispune efectuarea cuvenitelor mențiuni în registrele și actele de stare civilă potrivit art.473, alin.5 C.civil.

Pentru considerentele expuse anterior, se va respinge ca neîntemeiată cererea de intervenție principală formulată de intervenienta Șărămăt Mariana.

În temeiul art.453, alin.1 CPC, intimata intervenientă, fiind în culpă procesuală, va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată către reclamantii în cuantum de 1.000 de lei, reprezentând onorariu avocat, conform chitanței nr.226/23.04.2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite apelurile formulate de reclamantii *Săcărin Gabriel* și *Săcărin Ramona Elena*, cu reședința obișnuită în Statele Unite ale Americii,

și cu domiciliul procesual ales la cabinet avocat Clara Istrate, cu sediul în București, și de pârâtele

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI ȘI ADOPTIE, cu sediul în București, B-dul General Gheorghe Magheru, nr. 7, sector 1 și **DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI MEHEDINȚI**, cu sediul în Drobeta Turnu Severin, str.Traian, nr. 89, județul Mehedinți, împotriva sentinței civile nr. 26/18.02.2019, pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr. 1871/101/2018, în contradictoriu cu intimata intervenientă *Șărămăt*

Mariana, cu domiciliul în orașul Baia de Aramă, sat Negoiești, județul Mehedinți, având ca obiect adopție.

Schimbă sentința atacată, în sensul că admite în parte acțiunea principală formulată de **Săcărin Gabriel** și **Săcărin Ramona Elena**.

Încuviințează adopția minorei **Lucan Sorina**, născută la data de _____ în _____, CNP _____, de către reclamantii **Săcărin Gabriel**, născut la data de _____, și **Săcărin Ramona Elena**, născută la data de _____.

Minora va purta numele de familie al adoptatorilor, respectiv "Săcărin".

Respinge cererea privind schimbarea prenumelui minorei.

Dispune efectuarea cuvenitelor mențiuni în registrele și actele de stare civilă.

Respinge cererea de intervenție formulată de intervenienta **Șărămăt Mariana** ca neîntemeiată.

Obligă intimata intervenientă **Șărămăt Mariana** la plata către reclamantii **Săcărin Gabriel** și **Săcărin Ramona Elena** a sumei de 1000 lei cheltuieli de judecată în apel.

Decizie definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 23 Aprilie 2019.

Președinte,
Lucia Mariana Lăloianu

Judecător,
Florența Carmen Cojocaru

Judecător,
Nela Drăguț

Grefier,
Allina Nicoleta Preduț

Red.Jud./F.C.Cojocaru
Data:02.05.2019
Tehn.I.C./Ex.7
Jud.Apel V.Negreanu